

Недоступен ни один перевод.

I. ГЕОГРАФІЯ РЕКРЕАЦІЇ ТА ТУРИЗМУ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПИТАННЯ

Колотуха О.В. ТУРИСТСЬКО-СПОРТИВНЕ РАЙОНУВАННЯ СВІТУ 3-19 Однією із властивостей спортивного туризму як геопросторового явища є ієрархічність як ряд підпорядкованих таксонів різного територіального рангу.

Тому

метою дослідження

стало визначення ієрархічної системи таксономічних одиниць і параметрів туристсько-спортивного районоутворення світу.

Методика дослідження.

Визначено, що в туристсько-спортивному районуванні світу основною таксономічною одиницею виступає туристсько-спортивний район. Визначено три категорії туристсько-спортивних районів: райони, що формують туристсько-спортивні потоки, – райони-донори; райони, які реалізують туристсько-спортивні потреби високого рівня в одному або декількох видах спортивного туризму – туристсько-спортивні райони-дестинації; райони, що володіють певними туристсько-спортивними ресурсами, які в перспективі можуть бути використані для цілей певних видів спортивного туризму.

Результати.

Враховуючи визначальну роль природних факторів у реалізації цілей спортивного туризму, в основу туристсько-спортивного районування світу було покладено фізико-географічне районування, але при цьому максимально враховувалися і соціально-економічні аспекти – політико-адміністративний поділ, транспортна мережа тощо.

В основу туристсько-спортивного районування світу покладено чотириступеневу ієрархічну систему таксономічних одиниць: макрорайон → район → підрайон → мікрорайон.

Наступним етапом став відбір чітких, кількісних параметрів туристсько-спортивного районоутворення, а саме – ступінь забезпеченості туристсько-спортивними ресурсами з різних видів спортивного туризму та активної рекреації, кількісно виражена через категорії складності маршрутів, та туристсько-спортивна спеціалізація району.

Практична значимість.

На підставі вище зазначеного в світі було виділено 15 туристсько-спортивних макрорайонів з наступним поділом на 108 туристсько-спортивних районів. Розроблена картосхема туристсько-спортивного районування світу.

Ключові слова:

спортивний туризм, районування, туристсько-спортивний район, дестинація

Список використаних джерел:

1.
Бейдик О.О. Словник-довідник з географії туризму, рекреалогії та рекреаційної географії. / О.О.Бейдик. – К.: Палітра, 1998. – 130 с.
2.
Дмитриевский Ю. Д. Туристские районы мира: учебное пособие / Ю.Д.Дмитриевский. – Смоленск: СГУ, 2005. – 224 с.
3.
Зачиняев П.Н. География международного туризма. / П.Н.Зачиняев, Н.С.Фалькович. – М.: Мысль, 2002. – 297 с.
4.
Колотуха О.В. Спортивний туризм: співвідношення понять / О.В.Колотуха. // Географія та туризм: Наук. зб. / Ред. кол.: Я.Б.Олійник (відп. ред.) та ін. – К.: Альтапрес, 2013. – Вип. 26. – С.3-13.
5.
Королев А.Ю. Эталонные маршруты и оценка туристских возможностей горных территорий: Автореф. дис... канд. геогр. наук: 25.00.24. / А.Ю.Королев – Пермь, 2010. – 23 с.
6.
Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг: геопросторові аспекти: навчальний посібник / О.О.Любіцева. – 3-е вид., перероб. і допов. – Київ: Альтапрес, 2006. – 430 с.
7.
Офіційний сайт Всесвітньої туристичної організації (UNWTO World Tourism Organization) [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.world-tourism.org>

**Калуцький І.Ф., Ковальська Л.В. РОЗВИТОК ТУРИЗМУ В УМОВАХ
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ТА ВОЄННО-ПОЛІТИЧНОГО
КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ**

19-29 Мета – проаналіз

увати розвиток туризму в
зоні

воєнно-політичного конфлікту на сході України

,
а також в умовах окупації Кримського півострова і вплив воєнного конфлікту на розвиток
туристичної галузі в Україні в цілому.

Методика

– дослідження розвитку вітчизняного туризму в умовах фінансово-економічної
нестабільності та воєнно-політичного конфлікту ґрунтується на сполученні методів

галузевого та територіального аналізу. Зокрема, для дослідження застосований системний підхід при використанні методів порівняння, статистичного, аналітичного аналізу тощо. Ця методика включає аналіз умов та чинників розвитку туризму в країні на основі статистичних даних показників (кількість прибуттів, виїздів, приплив валютних надходжень і вивіз капіталу за кордон туристами, кількість вантажо- і грузоперевезень та ін.) та визначення рівня розвитку національного туристичного ринку.

Результати

– у

статті проаналізовано вплив соціально-економічних та воєнно-політичних чинників на розвиток туристичної галузі в Україні. Зроблено акцент на зовнішню торгівлю України, зокрема послугами пов'язаними з подорожами. Охарактеризовано розвиток внутрішнього туризму в Україні, а саме: визначено основні центри розвитку туризму, зокрема звернено увагу на адміністративні області, які відправляють та приймають туристів, зазначено стан вантажо- та пасажиро-перевезень й закладів оздоровлення, відпочинку, громадського харчування. Обґрунтовано вплив інвестиційної політики та реструктуризації органів влади на сучасний стан туристичної галузі.

Наукова новизна

– вперше, на основі галузево-територіального аналізу проаналізовано стан розвитку туристичної галузі у період соціально-економічної нестабільності та воєнно-політичного конфлікту. Результати дослідження можуть лягти в основу написання курсових, дипломних робіт, підготовки лекційно-практичного матеріалу, проведення моніторингу вітчизняного туристичного ринку.

Практична значимість

– полягає в аналізі об'єктивності розвитку туристичної галузі сьогодення, розподілу внутрішніх туристичних потоків. Соціально-політичний фактор сприяв появі нового виду туристичної діяльності – патріотичний туризм тощо.

Ключові слова:

туризм, інвестиції, воєнно-політичний конфлікт, анексовані території, експорт, фінансово-економічна нестабільність.

Список використаних джерел:

1.

Банкрутство туристичних фірм.

– Режим доступу –

<http://tourism.gov.ua/ua/action/25552/27302>

2. Бізнес-клімат – Режим доступу –

<http://www.dw.de/a-17617204>

3.
В'їзд російського населення у країни Європи – Режим доступу:
<http://mydim.ua/news/world/?id=10796>
4.
Вїзд росіян в Україну. – Режим доступу:
http://www.novostimira.com.ua/newsgroup_18.html
5. Державне агентство з туризму та курортів Режим доступу
<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-п>).
п).
6.
Дитячі заклади оздоровлення та відпочинку –
Режим доступу. –
http://ukrstat.org/uk/express/expres_u.html
7.
Заборона вїздуросія у Європу. – режим доступу. -
<http://mydim.ua/news/world/?id=10796>
8.
Заробітна платау 2014 року
Режим доступу. –
http://ukrstat.org/uk/Noviny/new2014/new2014_u/new_u09.html
9. Новини тур бізнесу. - Режим доступу. -
<http://novosti-turbiznesa.info/rss.php>
.
- 10.**
Оборот ресторанного господарстваРежим доступу. –
http://ukrstat.org/uk/druk/soc_ek/2014/publ_09_2014_u.html
11.
Оздоровлення дітей. – Режим доступу. -
http://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/2014/bl/10/bl_ozdor_2014.zip
12.
Пасажири й грузоперевезення. - Режим доступу. -
<http://portal.lviv.ua/news/2014/09/18/101700.html>
13. Пасажирські перевезення Режим доступу:
http://uz.gov.ua/press_center/up_to_date_topic/389586/

14. Патріотичний туризм

http://novosti-turbiznesa.info/article/leto_2014_proshlo.html

.

15.

Програма розвитку туризму та курортів на період до 2022 року” Режим доступу.

<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/71-2014->

п/para88#n26

).

16.

Режим доступу

http://pidruchniki.com/16091209/turizm/teoriyi_konfliktu_turizmi#62

17.

Режим доступу:

http://uz.gov.ua/press_center/up_to_date_topic/389586/

18.

Розвиток туризму в Криму в 2014 р. –

Режим доступу

<http://uk.wikipedia.org/wiki/>

Анексія Криму Росією 2014 року

.

19.

Торгівля послугами. – Режим доступу -

http://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2014/zd/ztpu_es/arh_ztpu_es_2014.htm

20. Туристична галузь в Україні. – Режим доступу

<http://tsn.ua/tourism/viy-na-shodi-ta-aneksiya-krimu-postavili-ukrayinskiy-turizm-na-mezhu-vi-zhivannya-371841>

21.

Фінансовий стан українців в 2014 р. – Режим доступу:

<http://organizations.finance.ua/ua/info/~7oiylpmiow8iy1smak5>

**[Борисюк О. А. : ТУРИСТИЧНИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДОСЛІДЖЕННЯ
Регіонального туристичного ринку](#)** **[29-37](#)** *Мета.* Визначити

роль і місце географії та регіонального туристичного маркетингу у вивченні туризму.

Методика.

Одним з головних напрямків наукового пошуку є маркетингова оцінка туристичного потенціалу регіону на засадах суспільно-географічної методології.

Результати.

В статті в результаті дослідження обґрунтовуються основні напрямки географічного дослідження регіональних туристичних ринків (визначення суті терміну «регіональний туристичний ринок», застосування специфічних географічних методів для дослідження, визначення системи географічних критеріїв і показників для оцінки, діагностики та прогнозування) для створення географічної концепції їх стійкого розвитку.

Наукова новизна.

Теоретичні обґрунтування суспільно-географічного маркетингу та його впровадження в практику управління територіями, галузями, підприємствами дозволить визначити напрями трансформаційних процесів не лише на регіональному рівні, а також в масштабі всієї держави. Вони сприятимуть розробці нової парадигми суспільно-географічних процесів маркетингового спрямування та окреслять основні положення та заходи щодо подальшого впровадження та розвитку суспільно-географічного маркетингу регіонального туристичного ринку.

Практична значимість.

Виходячи з потреб державного управління, необхідності значно глибшого наукового обґрунтування регіональної політики нагальною потребою є постановка питання про суспільно-географічний маркетинг регіону взагалі та про суспільно-географічний маркетинг регіонального туристичного ринку, зокрема, в контексті предмету статті.

Ключові слова:

суспільна географія, суспільно-географічний маркетинг, туристичний регіональний ринок, географічна концепція стійкого розвитку

Список використаних джерел

1.
Арженовский И.В.
<http://absopac.rea.ru/opacunicode/index.php?url=/auteurs/view/92360/source>
:defaultМаркетинг регионов : учеб. пособие /
[И. В. Арженовский](#)
. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2011. – 135 с.
2.
Дурович, А. П. Маркетинг в туризме: учеб. пособие / А. П. Дурович, А. С. Копанев. – -
Минск : Экономпресс, 1998. — 400 с.
3.
Економічна діагностика процесів розвитку регіонального туристичного ринку / В.В.
Орлова, Н.І. Остап'юк // Економ
і
чний часопис-
XXI
. – 2011. – № 9-10. – С. 45-47.

4.

Заря І.В.

Регіональний туризм як фактор соціально-економічного розвитку України / І.В. Заря //Туризм як фактор розвитку регіону: тези доп. Міжнародної науково-практичної конференції, 12-14 жовтня 2011р.– Вінниця, 2011. – С. 45-49.

5.

Любіцева О.О.

Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти) [3-є вид.,перероб. та доп.] / О.О. Любіцева. – К.: Альтпрес, 2006. – 436 с.

6.

Маркетинг мест. Привлечение инвестиций, предприятий, жителей и туристов в города, коммуны, регионы и страны Европы / Ф. Котлер, К. Асплунд, И. Рейн, Д. Хайдер. – СПб.: Стокгольмская школа экономики, 2005. – 376 с.

7.

Ринки туристичних послуг: стан і тенденції розвитку. Монографія / за заг. ред. В. Г. Герасименко. – Одеса: Астропринт, 2013. – 334 с.

8.

Старостіна А.О., Мартов С.Є. Регіональний маркетинг: суть та особливості становлення в Україні / А.О. Старостіна, С.Є. Мартов // Маркетинг в Україні. – 2004. – № 3. – С. 55–57.

Габчак Н.Ф. ТРАНСКОРДОННИЙ УКРАЇНСЬКО-СЛОВАЦЬКИЙ ПРОСТІР: АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ 37-47

У статті розглянуто сучасний стан транскордонного співробітництва в галузі туризму між Україною та Словаччиною в межах спільного кордону Закарпатської області з Кошицьким та Пряшівським самоврядними краями Словаччини.

Мето

ю роботи

є наукове обґрунтування теоретичних, методичних та концептуальних підходів до активізації транскордонного співробітництва в галузі туризму досліджуваного регіону, зокрема: визначення ролі та місця транскордонного співробітництва; виокремлення основних чинників впливу на розвиток туризму двох країн; дослідження рівнів реалізації транскордонного співробітництва; виявлення основних тенденцій функціонування транскордонних територій. Описано природні та історико-культурні ресурси досліджуваної території: рельєф, кліматичні умови, етнографічні особливості та цікаві туристичні об'єкти. Дається визначення понять – транскордонне співробітництво та транскордонне партнерство. Наводяться переваги та бар'єри

ери

у створенні транскордонних зв'язків між двома країнами (соціально-економічні; культурні; туристичні).

Удосконалено методику

аналізу та оцінки реалізації транскордонної співпраці в галузі туризму, яка на відміну від існуючих, дозволяє оцінити результати

транскордонної співпраці на локальному, регіональному та державному рівнях.

Висвітлено проблеми та перспективи розвитку туристичної діяльності, пов'язаних з відкриттям нових туристичних маршрутів та брендів, створення єдиного інформаційного простору.

Наукова новизна:

проаналізовано розвиток екологічного туризму в межах транскордонного біосферного резервату «Східні Карпати».

Ключові слова:

транскордонне співробітництво,
екологічний туризм, біосферний резерват.

Список використаних джерел:

1. Договір про добросусідство, дружні відносини і співробітництво між Україною та Словацькою Республікою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
2. Закон України «Про транскордонне співробітництво» від 02.12.2012р. № 1861–15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.
3. Угода між Урядом України та Урядом Словацької Республіки про принципи співробітництва та умови взаємовідносин в галузі туризму [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
4. Максимець В.Є. Українсько-словацькі відносини на сучасному етапі/ В. Є. Максимець// Слов'янський вісник [Текст]: зб. наук. пр. – Вип. 12 /Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету. – Рівне: РІС КСУ, 2011. – 206 с.
5. Мікула Н. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво. Монографія. – Львів: ІРД НАН України, 2004. – 395 с.
6. Україна в міжнародних відносинах [Текст]: енциклоп. словн.-довід. – Вип. 2. Предметно-тематична частина: Д – Й /відп. ред. М. М. Варварцев. – К.: Ін-т історії України НАН України, 2010. – 52 с.

7. Угода про міжрегіональне співробітництво між Закарпатською областю України та Пряшівським самоврядним краєм Словацької Республіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakarpat-rada.gov.ua>.

8. Угода про торговельно-економічне, науково-технічне та культурне співробітництво між Закарпатською областю України та Кошицьким самоврядним краєм Словацької Республіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

[http://zakarpatrada.](http://zakarpatrada.gov.ua)

gov.ua.

9. Меморандум про співпрацю між Закарпатською областю України та Кошицьким самоврядним краєм Словацької Республіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakarpat-rada.gov.ua>.

10. Угода між Україною та Словацькою Республікою про місцевий прикордонний рух [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakon.rada.gov.ua>.

Мавгожата Бучек-Ковалік SPA ТА ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ У ЖЕШУВІ ТА ОКОЛИЦЯХ У СВІТЛІ ДЕЯКИХ ВЕБ-ПОРТАЛІВ 47-54

Мета:

стаття націлена на аналіз пропозиції

SPA

та оздоровчих закладів у Жешуві та околицях.

Методи:

дослідження зосереджено головним чином на пропозиціях веб-сайтів деяких закладів та веб-порталів, які висвітлюють

SPA

та оздоровлення. До уваги бралися доступність, зручність використання та візуальні характеристики пропозицій.

Результати:

аналіз веб-сайтів та порталів щодо

SPA

та оздоровлення довів важливість цього типу комунікації. Вибрані заклади Жешува та околиць використовують сучасні медіа, оновлюють свої пропозиції, забезпечують бронювання та роботу у соцмережах.

Наукова новизна.

Тепер інтернет є найшвидшим засобом інформування, корисним та ефективним інструментом ринку туристичних послуг. Комунікація через комп'ютери, об'єднані у

мережу, дає змогу передавати читачам оновлену детальну інформацію. Це, в свою чергу, дає змогу охопити більше людей, продавати послуги та бронювати перебування безпосередньо через веб-сайт.

Ключові слова:

Жешув, заклади

SPA

та оздоровлення, інтернет.

References

1.
Dryglas D., Kształtowanie obiektu spa jako innowacyjnego uzdrowiskowego produktu turystycznego w Polsce [in:] Szromek A.R. (ed.), Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, Kraków :
Wyd. Proksenia, 2010 - pp151 – 166.
2.
Koreńczuk A., Turystyka Spa i Wellness, [in:] Boruszczak M. (ed.), Turystyka zdrowotna, Gdańsk: Wyd. WSTiH, 2010 -p.p 111 – 151.
3.
Kowalewska S., Pielach I., Turystyka Spa & Wellness jako nurt turystyki zdrowotnej, [in:] Boruszczak M. (ed.), Turystyka zdrowotna i uzdrowiskowa, Studenckie Zeszyty Naukowe, Gdańsk: Wyd. WSTiH w Gdańsku, 2011 -p.p 20 - 29
4.
Palmowska N., Rutkowski P., Turystyka uzdrowiskowa a turystyka Spa & Wellness, [in:] Boruszczak M. (ed.), Turystyka zdrowotna i uzdrowiskowa, Studenckie Zeszyty Naukowe, Gdańsk: Wyd. WSTiH w Gdańsku, 2010 -p.p.180 – 191
5.
Sallmann N., Megatrend Wellness& Spa dla rynku usług wolnego czasu i hotelarstwa w XXI wieku, Kraków: Wyd. PAG, 2010 -p.126. 6.Wilgocki S., Perspektywy w rozwoju hotelarstwa na rynku wellness, [in:] Boruszczak M. (ed.), Turystyka zdrowotna i uzdrowiskowa, Studenckie Zeszyty Naukowe, Gdańsk: Wyd. WSTiH w Gdańsku, 2011 - pp. 79 - 90
7.Zdonek I., Zdonek D., Ocena stron internetowych gmin uzdrowiskowych [in:] Szromek A.R. (ed.), Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, Kraków: Wyd. Proksenia, 2010 - pp.133 – 147.

[Тереза Мітура](#) ТАНАТОТУРИЗМ ЯК ФОРМА КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ ЖЕШУВА

54-61

Мета: ціллю дослідження є опис та теперішні мотиви танатотуризму, а також результатів дослідження щодо обізнаності з танатотуризмом населення Жешува.

Методи.

Опитування було проведено у Жешуві для того, щоб дізнатися погляди, мотиви та звички туристів, що займаються танатотуризмом. Опитали 50 випадкових осіб протягом травня-червня 2014 р.

Результати.

Танатотуризм є нововизначеним типом культурного туризму, який, як показує дослідження, невідомий широкій аудиторії. Заняття танатотуризмом не завжди свідомо робиться туристом, який беручи участь у різних танатотуристичних заходах, відвідує популярні туристичні атракції.

Наукова новизна.

Танатотуризм є видом культурного туризму та способом проведення вільного часу. Він набирає популярності серед туристів, які стали дуже вимогливими з плином років. Шукаючи нові відчуття, вони хочуть знати історію місць та подій, у тому числі, пов'язану зі смертю людей.

Практичне значення.

Танатотуризм є ключовим у пізнанні власної історії, вихованні патріотизму та вшануванні померлих. Місця, пов'язані зі смертю, повинні відображатися у туристичних планах, особливо юнацьких.

Ключові слова.

Танатотуризм, темний туризм, місця смерті, культурний туризм

References

1.
Dunkley R. A., Morgan N. Westwood S.
A shot in the dark? Developing a new conceptual framework for thanatourism,
Asian Journal of Tourism and Hospitality 1(1), 2007. - pp. 54 – 63
2.
Jędrusiak T.
Turystyka kulturowa
, Warszawa: PWE, 2008. - p. 152
3.
Niemelä T.
Motivation Factors in Dark Tourism, Case: House of Terror,
Lahti University of Applied Science, Degree Programme in Tourism and Hospitality
Managements, 2010. - p. 47 [
https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/14984/Niemela_Titta.pdf?sequence=3]

4.
Seaton A. V.
Guided by the dark: From thanatopsis to thanatourism
, International Journal of Heritage Studies, Vol. 2, Issue 4, 1996. - pp. 234 – 244

5.
Seaton A. V.
Thanatourism and its discontents: An appraisal of a decade's work with some future issues and directions
, [in:] Jamal T., Robinson M. (ed.),
The sage handbook of tourism studies
, London: Sage Publications, 2010. - pp.521 – 542

6.
Stone P. R.
Dark Tourism: towards a new post-disciplinary research agenda
, International Journal of Tourism Anthropology Vol. 1, No 3/4, 2011. - pp. 318 – 332

7.
Tanaś S.
Tanatoturystyka - kontrowersyjne oblicze turystyki kulturowej
, Peregrinus Cracoviensis Vol. 17, 2006. - pp. 85 – 100 [
<http://www.geo.uj.edu.pl/publikacje.php?id=000101&page=peregrinus>]

8.
Tanaś S
. *Przestrzeń turystyczna cmentarzy. Wstęp do tanatoturystyki*
. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2008. - p. 215

9.
Tanaś S.
Tanatoturystyka
, [in:] Buczkowska K., Mikos von Rohrscheidt A. (ed.),
Współczesne formy turystyki kulturowej
, Vol. 1, Poznań: AWF, 2009. - pp. 266 – 285

[Стафійчук В.І. , Москаленко А.О. АНАЛІЗ ВІЇЗНОГО ТУРИЗМУ КИТАЮ ТА «ПОРТРЕТ » КИТАЙСЬКОГО ТУРИСТА 61-73](#)

Метою

даної роботи є аналіз сучасного виїзного туризму в Китаї та визначення головних особливостей китайських туристів.

Методичною базою статті

виступає поєднання окремих методів і прийомів (літературний, порівняльний,

математико-статистичний, історичний), які дають змогу дослідити сучасний стан виїзного туризму та надати портрет кийського туриста.

Результати.

За останні 19 років обсяги виїзного туризму Китаю зросли майже у 24 рази (з 4,5 млн. осіб у 1995 р. до 107 млн. осіб у 2014 р.). Особливою популярністю у китайських туристів користуються сімейні подорожі з метою відпочинку. Більшість людей, які подорожують з Китаю, знаходяться у віці понад 25 років. Біля 50% у шлюбі і мають неповнолітніх дітей. Середня тривалість перебування китайського туриста в іншій країні перевищує шість днів, а найпопулярнішими місяцями для здійснення подорожей є лютий та травень. Витрати туриста з Китаю під час закордонної поїздки в середньому складають 1000 доларів США щодня.

Наукова новизна

визначається актуальністю і сучасністю матеріалу про стан виїзного туризму з Китаю. Вперше в Україні було подано обґрунтований портрет сучасного китайського туриста.

Практична значимість

полягає у можливості використання систематизованого матеріалу про виїзний туризм Китаю, як однієї з найпотужніших на туристичному ринку країн, в навчальному процесі. Крім того, представники туристичної сфери України можуть орієнтуватися на збірний образ китайського туриста для оптимального задоволення його потреб і проведення маркетингових досліджень.

Ключові слова:

виїзний туризм, Китай, китайський турист.

Список використаних джерел:

1. Александрова А.Ю. Международный туризм. – М.: КноРус, 2011. – 464 с.
2. Вавилова Е.В. Основы международного туризма Учебное пособие. - М.: Гардарики, 2005. - 160 с.
3. Воскресенский В.Ю . Международный туризм. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2006. - 255 с.
4. Дахно
|
.
|
. Країни світу : енциклоп. довідн. / І.І. Дахно. - К.: Мапа, 2004. - 606 с
5. Дубович І.А. Країнознавчий словник-довідник / І.А. Дубович. - Л.: Ліга-прес, 2005. - 819 с.

6. Кіптенко В.К., Доан П.В. Модель сталого розвитку туризму: досвід Китаю // Географія та туризм: Наук. зб. /Ред. кол.: Я.Б. Олійник (відп. ред.) та ін. – К.: Альтерпрес, 2012. – Вип. 17. – 334 с.

7. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу / І.В. Смаль. – Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. – 336 с.

8. Стафійчук В.І., Малиновська О.Ю. Туристичне країнознавство: туристичні ресурси світу. Європа, Азія, Австралія та Океанія. Навчальний посібник. – К.: Альтерпрес, 2009. – 427 с.: 8 с. кол. іл.

9. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму. Навчальний посібник. – К.: Альтерпрес, 2008. – 436 с.: іл.

10. Туристичне країнознавство: Навчальний посібник / За ред. В.Ф. Семенова / - Одеса, «Атлант» ОДЕУ, 2010 р. – 340 с.

11. О.В. Безпала, Ю.І. Сологуб. Китай - новий полюс росту на міжнародному туристичному ринку
[Електронний ресурс] – Режим доступу :
<http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/8388/1/China%20-%20a%20new%20growth%20pole%20in%20the%20international%20tourism%20market.pdf>

12. World Statistics [Електронний ресурс] – Режим доступу :
<http://world-statistics.org/index.php>

13. China National Tourism Administration
[Електронний ресурс] – Режим доступу :
<http://en.cnta.gov.cn>

14. Chinese International Travel Monitor 2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу :
http://press.hotels.com/content/themes/CITM/assets/pdf/CITM_UK_PDF_2014.pdf

15. Compendium of Tourism Statistics Data 2008-2012, 2014 Edition, UNWTO Publications
[Електронний ресурс] – Режим доступу :
http://www.veilleinfotourisme.fr/medias/fichier/omt-compendium-2008-2012_1392292506092-pdf

16. ITB Berlin Newsroom [Електронний ресурс] – Режим доступу :
<http://newsroom.itb-berlin.de/en>

17. The Chinese outbound travel market [Електронний ресурс] – Режим доступу :
http://pub.unwto.org/WebRoot/Store/Shops/Infoshop/4911/C65A/6477/A1B0/8CE8/C0A8/0164/250E/081105_chinese_outbound_travel_market_excerpt.pdf

18. Travel and Tourism in China and Beyond, Report of The Boston Consulting Group [Електронний ресурс] – Режим доступу :
http://www.bcg.com.cn/export/sites/default/en/files/publications/reports_pdf/BCG_Taking_Off_Mar_2011_ENG.pdf

19: UNWTO Tourism Highlight 2014 Edition [Електронний ресурс] – Режим доступу :
http://dtxtg4w60xqpw.cloudfront.net/sites/all/files/pdf/unwto_highlights14_en_hr_0.pdf

20. World Tourism Organization [Електронний ресурс] / Світова туристична організація – Режим доступу :
<http://www.unwto.org>

[Інкін О.В., Хрипливець Ю.В., Калько А.Д., Миронець Н.Р. ШЛЯХИ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ І ЕКСКУРСІЙНИХ МАРШРУТІВ НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ 73-82](#)

Мета дослідження

полягає

у здійсненні комплексного аналізу факторів формування туристичних маршрутів вихідного дня та вироблення рекомендацій щодо розвитку молодіжного туризму і екскурсійних маршрутів на Дніпропетровщині. Потрібно розв'язати такі завдання: з'ясувати існуючі уявлення про молодіжний туризм на теренах нашої держави; проаналізувати особливості методологічних підходів; обґрунтувати параметри розвитку учнівського і студентського туризму та екскурсійних маршрутів вихідного дня.

Методика.

Для вирішення проблеми прийнятий комплекс наукових методів з системного аналізу, узагальнення, математичної статистики, ідеального і фізичного моделювання, натурального експерименту і прогнозування.

Результати.

Проаналізована низка заходів, яких необхідно вжити для збереження наявних обсягів та подальшого розвитку молодіжного туризму і екскурсійних маршрутів Дніпропетровської області. Наведені умови, які склалися в сучасній Україні, як то тривала війна та спричинена нею гостра економічна криза з галопуючою інфляцією і зубожінням широких верств населення, що вкрай унеможлиблює розвиток закордонного туризму та здійснення громадянами тривалих подорожей всередині країни. Зазначено, що альтернативою для масового туриста в особі школярів і студентської молоді можуть стати подорожі вихідного дня в межах області. Кількаденні маршрути дозволять громадянам краще пізнати рідний край, відновити фізичне здоров'я та духовно збагатитися.

Наукова новизна

полягає у виявленні нових, уточненні існуючих і комплексному узагальненні законо-мірностей розвитку туристичної галузі в Дніпропетровській області на сучасному етапі. Пропонована актуальна задача розробки електронного путівника екскурсійних маршрутів Дніпропетровській області покликана стати супутником туриста в поїзді вихідного дня. Видання туристського путівника з коректною прив'язкою орієнтирів і GPS-координат ділянок маршрутів дозволить масовому туристу максимально повно використовувати вихідні і святкові дні (близько 1/3 днів у році) для відновлення фізичних і моральних сил, розв'язати проблему мобільного відпочинку малозабезпечених прошарків населення і молоді.

Практична цінність

Економічний ефект від застосування запропонованих маршрутів вихідного дня по Дніпропетровщині полягає у мінімізації фінансових витрат громадян для їх проходження завдяки відсутності зборів туристичних компаній і використання громадського транспорту. Витрати на самостійні подорожі розробленими в проекті маршрутами будуть в два-три рази менші за ціни, які пропонуються туристичними компаніями на дводенні екскурсії (60-100 грн, замість 200-500 за цінами, які враховані при галопуючій інфляції). Вказані витрати на поїздки можуть бути істотно знижені для учнівської і студентської молоді, з причини наявності у них 50% знижок на користування громадським транспортом.

Особливо важливою складовою таких подорожей є безпекова складова, адже туристичні компанії через фінансові проблеми можуть будь-якої миті залишити туриста наодинці з собою. А використання можливостей самостійної подорожі для туриста уже апіорі передбачає «проробку» ним усіх нюансів мандрівки від початку і до завершення.

Перспективи подальших досліджень.

Масові подорожі мешканців Дніпропетровської області маршрутами вихідного дня будуть сприяти опису і рекламі екскурсійних об'єктів на її території, що дозволить збільшити кількість іноземних туристів. З часом це може привести до зростання вкладу туристичної сфери у валовий внутрішній продукт країни і розвитку Українського туристичного бренду.

Ключові слова:

туризм, Український туристичний бренд, маршрути вихідного дня, учнівська молодь, електронний путівник, GPS-координати, екскурсійний маршрут.

Список використаних джерел

1. Боголюбов В.С. Экономическая оценка инвестиций в развитие туризма: учеб. пособие / Боголюбов В.С., Быстров С.А., Боголюбова С.А.

—
М.: Академия, 2009.

—
272 с.

2. Горбылева З.М. Экономика туризма: учеб. пособие / Горбылева З.М.

—
Минск: БГЭУ, 2004.

—
480 с.

3. Любіцева О.О. Туристичні ресурси України: навч. посіб. / О.О. Любіцева, Є.В. Панкова, В.І. Стафійчук. — К.: Альтерпрес, 2007. - 369 с.

4. Ткаченко Т.І. Сталий розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу / Т.І. Ткаченко. - К.: КНТЕУ, 2009. - 463 с.

5. Бейдик О.О. Рекреаційні ресурси України: навч. посіб. / О.О. Бейдик. - К.: Альтерпрес, 2011. - 462 с.

6. Мальська М.П. Туристичний бізнес: теорія і практика: навч. посібник / М.П. Мальська, В.В. Худо. - К.: Центр учбової літератури, 2007. - 424 с.

7. Дмитрук О.Ю. Екотуризм: навч. посіб. / О.Ю. Дмитрук, С.В. Дмитрук. - К.: Альтерпрес, 2009. - 358 с.

8. Дніпропетровськ: віхи історії: [Історич. нарис]. - Дніпропетровськ: Грані, 2001. – 255 с.

9. Історія міст і сіл Української РСР. Дніпропетровська область. - К.: Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1969.

—
959 с.

10. Новик Л.И. Кривой Рог: Путеводитель-справочник / Новик Л.И., Кан Д.И. – Днепропетровск: Промінь, 1986. – 191 с.

[Шпарага Т.І., Лазарук І.А. ОЦІНКА ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЗАМКОВИХ КОМПЛЕКСІВ ВОЛИНСЬКОЇ ТА РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ](#)

[82-93](#) Мета. Стаття присвячена розробці методики оцінки туристсько-рекреаційної привабливості замкових комплексів та її апробації на прикладі фортифікаційних споруд Волинської та Рівненської областей.

Методика.

Оцінка базується

на

трьох

х

змістовних

х

блоках

х

(привабливість замку,

привабливість території, стан туристичної інфраструктури), кожен з яких

характеризується рядом критеріїв, які знаходять вираз у конкретних показниках, що

вимірюються у балах. Інтегральна оцінка туристсько-рекреаційної привабливості

замкових комплексів

здійснюється

на основі

сумування балів, отриманих по окремих блоках, в єдиний показник. За відношенням

інтегральної оцінки замкових комплексів до максимально можливої кількості балів

визначаються коефіцієнти туристсько-рекреаційної привабливості.

Результати.

Розраховано коефіцієнти

туристсько-рекреаційної привабливості фортифікацій Волинської та Рівненської

областей. Виокремлено групи споруд високої, достатньої, середньої, низької і дуже

низької привабливості. Для кожного замкового комплексу зазначено сучасні та

перспективні напрямки використання в туризмі.

Наукова новизна

роботи полягає у тому, що у ній запропоновано методику комплексної оцінки

привабливості об'єктів фортифікаційного зодчества, основу на врахуванні

характеристик самої пам'ятки, а також привабливості середовища та розвитку

туристичної інфраструктури.

Практична значимість

проведеного дослідження визначається можливістю врахування обчислених

коефіцієнтів туристсько-рекреаційної привабливості в обґрунтуванні шляхів залучення

замкових комплексів у сферу туризму, розробці рекомендацій щодо підвищення їх

відвідуваності.

Ключові слова:

замкові комплекси, туристсько-рекреаційна привабливість,

методика оцінки, коефіцієнт туристсько-рекреаційної привабливості замкових

комплексів.

Список використаних джерел:

1.
Аніпко Н.П. Оцінка рекреаційно-туристичної привабливості середньовічних замків та фортець (на прикладі Хмельницької області) // Географічні аспекти розвитку туризму (на прикладі України та Польщі). – Монографія. - Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2010. - С. 177-186
2.
*Жукова О.В. Музеефікація замкових комплексів України як один з засобів їх збереження. - [Електронний ресурс]. Режим доступу:
<http://www.myslenedrevo.com.ua/uk/Sci/Archeology/Archeometry/Heritage/CastlesMuseums.html>*
3.
*Закон України «Про охорону культурної спадщини». – [Електронний ресурс]. Режим доступу:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1805-14>*
4.
Лесик О.В. Замки та монастирі України / О.В. Лесик. - Львів: Світ, 1993. - 176 с.
5.
Рутинський М. Й. Замковий туризм в Україні. Географія пам'яток фортифікаційного зодчества та перспективи їх туристичного відродження: Навчальний посібник / М. Й. Рутинський. – Київ: Центр учбової літератури, 2007. – 432 с.
6.
Триста п'ятнадцять польських замків і резиденцій в Україні / Дмитро Антонюк. – К.: Грані-Т, 2012. – Ч. 2. – 260 с. - (Серія «Путівники»).
7.
Шпарага Т.І. Замкові комплекси України як об'єкт туристичної діяльності / Т.І. Шпарага, І.В. Ломачук. // Географія та туризм: науковий збірник / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. – 2010. - Вип. 9. – С. 38-43.

[Ільїна О.В., Терещук О.С. ТОРФОВІ ПОКЛАДИ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РЕКРЕАЦІЙНО-КУРОРТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ 93-102](#)

Метою статті

є оцінювання торфових покладів Волинської області як перспективного ресурсу для рекреаційно-курортної галузі.

Методика.

У статті використано загальнонаукові методи досліджень. Залучено матеріали власних досліджень авторів та фондові матеріали Рівненської та Київської

геологорозвідувальних експедицій.

Результати.

Здійснена оцінка торфових покладів Волинської області засвідчує, що тут наявні поклади усіх генетичних типів – низинні, перехідні, змішані і верхові. Найпоширеніші торфові родовища низинного типу (93 %). Надрові запаси оцінюються в 447625 тис. т (20,7 % запасів України). У регіоні наявні 423 родовища торфу (14,2 % від усіх в Україні). Середня площа родовища становить 230 га, середня глибина торфових покладів 1,57 м. Розвіданих родовищ – 226, із них експлуатованих – 85, резервних – 5, перспективних – 10, осушених – 80, мілкопокладових – 29, під охороною – 17. Торфові поклади можуть широко використовуватися у рекреаційно-курортній галузі як лікувальні грязі. Удосконалення системи санаторно-курортного господарства регіону, розширення комплексу рекреаційних послуг можливе за рахунок використання власного природно-ресурсного потенціалу, важливою частиною якого є лікувальний торф.

Наукова новизна

полягає у з'ясуванні генетичних типів торфових покладів, в оцінці видів торфових родовищ та їх поширеності, виявленні перспективних напрямів використання торфових грязей у рекреаційно-курортному господарстві.

Практична значимість

. Отримані результати щодо просторового поширення, генезису торфових покладів мають важливе значення для раціонального використання природних ресурсів регіону, охорони та збереження природно-ресурсного потенціалу, розробки довгострокових планів ефективного його використання, обґрунтування стратегії і плану дій щодо захисту торфовищ.

Ключові слова:

торф, торфове родовище, лікувальні грязі, рекреаційно-курортна діяльність.

Список використаних джерел

1. Бачуріна Г.Ф. Торфові болота Українського Полісся: Загальний характер, рослинність, стратиграфія, шляхи розвитку та народногосподарське значення / Г.Ф.Бачуріна. – К.: Наукова думка, 1964. – 208 с.
2. Ветигнев А.М. Курортное дело / А.М.Ветигнев, Л.Б.Журавлева. – М.: КНОРУС, 2006. – 528 с.
3. Ільїна О.В. Болотні геокомплекси Волині: Монографія / О.В.Ільїна, С.І.Кукурудза. – Львів: ВЦ ЛНУ імені Івана Франка, 2009. – 242 с.
4. Торфово-болотний фонд УРСР, його районування та використання. – К.: Наукова думка, 1973. – 264.

Стафійчук В.І., Данильченко П.М. ПЕРЕДУМОВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТА ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ 102-110

Метою

дослідження є

розгляд Житомирщини як регіону, що має значні перспективи для розвитку сільського зеленого туризму.

Методика.

Базується на аналізі та узагальненні наявних джерел, наукових досліджень та статистичної інформації про стан сільського та зеленого туризму в регіоні.

Результати.

Житомирщина володіє багатю історико-культурною спадщиною, різноплановими природними ресурсами, місцевим колоритом і є одним із лідерів за чисельністю сіл в Україні, що є головними передумовами розвитку сільського та зеленого туризму. Відсутність державної політики, незадовільний стан інфраструктури, недостатність інформації та інші чинники гальмують його розвиток в регіоні.

Наукова новизна

визначається високим ступенем узагальнення інформації про сучасний стан сільського та зеленого туризму в регіоні.

Практична значимість

полягає у можливості використання в узагальненій формі при викладанні окремих курсів туристичного спрямування та окресленні шляхів подолання існуючих проблем.

Ключові слова:

сільський туризм, зелений туризм, Житомирська область, фактори розвитку.

Список

використаних джерел:

1.
Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України. // Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник, 2008. - №1 (6). - С.138-143.
2.
Дунаєвська О.Ф., Козловський О.Ю., Коткова Т.М. Житомирська область: пропозиції нових напрямів туризму в контексті проведення «Євро-2012» // Економіка. Управління. Інновації. - 2011. - №2 (6).
3.
Конашевич. О. Перспективи сільського та зеленого туризму на Житомирщині

//

Газета «Меркурій», №46, листопад 2012р від 03.12.2012

4.

Лук'яненко В.

[Видані «Каталог садіб сільського туризму Житомирщини» та «Практичний порадник з екобудівництва»](#)

. Житомирська ОДТРК [Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://www.tvradiozt.com.ua/projeck/vechzustrichi/11-latest-news/3109-vidani-katalog-sadib-sil-skogo-turizmu-zhitomirshchini-ta-praktichnij-poradnik-z-ekobudivnitstva.html>

5.

Панкова Є.В. Туристичне краєзнавство: Навчальний посібник. - К.: Альтерпрес, 2003. – 352с.

6.

Регіони України та їх склад [Електронний ресурс] / Режим доступу:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/>

Регіони_України_та_їх_склад

7.

Спілки сприяння розвитку сільського туризму в Україні

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://www.greentour.com.ua/>

8.

У Житомирській області показали можливості розвитку сільського туризму

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

http://www.zhitomir.info/news_135918.html

9.

Чернява Г.Л. Теоретичні підходи до визначення поняття, сутності альтернатив розвитку сільського зеленого туризму // Культура народів Причорномор'я. - 2012. - №227. - С.85-88.

10.

Dictionary of Travel. Tourism and Hospitality / Ed.S. Medlik. – Butterworth-Heinemann Etd., 1993. – P.43.

[Михайленко Т.І., Молочко М.А., Вавулова О.В. ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГІРСЬКОЛИЖНИХ КУРОРТІВ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ 110-122](#)

Мета -

розкрити особливості функціонування гірськолижних курортів та їх інфраструктурного забезпечення в Карпатському регіоні на сучасному етапі.

Методика дослідження

базується на застосуванні методів аналізу і синтезу, польових досліджень, статистичного та порівняльно-географічного. Здійснено відбір репрезентативних гірськолижних курортів Карпатського регіону та порівняльний аналіз основних із них, розрахований коефіцієнт густоти об'єктів туристичної інфраструктури, проаналізовано сучасний стан розвитку основних курортів Карпатського регіону.

Результати.

Визначено основні проблеми функціонування та розвитку гірськолижних курортів Карпатського регіону. Розраховано коефіцієнт густоти об'єктів туристичної інфраструктури, проаналізовано функціональну структуру основних та перспективних гірськолижних курортів Карпатського регіону. Подано основні положення та практичні рекомендації щодо удосконалення функціонування гірськолижних курортів Карпатського регіону з метою підвищення ефективності використання туристично-рекреаційного потенціалу територій та просування гірськолижного туристичного продукту на як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

Наукова новизна -

зроблена кількісна оцінка основних гірськолижних курортів Карпатського регіону з позиції споживача.

Практична значимість статті

полягає у наданні практичних рекомендацій щодо удосконалення функціонування гірськолижних курортів Карпатського регіону. Такі рекомендації сприятимуть просуванню гірськолижного туристичного продукту на ринку туристичних послуг.

Ключові слова:

гірськолижний туризм, туристична інфраструктура, траси різного рівня складності, туристичний продукт.

Список використаних джерел:

1. Галичина спортивна [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу:
<http://galsports.com/video/bukovel-pretenduye-na-olimpiadu-2022-video-syuzhet-tsn/12298.aspx>
2. Гірськолижний курорт Буковель [Електронний ресурс] – Режим доступу
<http://bukovel.com/>
3. Гірськолижний туризм [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.transcarpathiatour.com.ua>

4. Гнатяк І. С. Стан та проблеми функціонування гірськолижних трас в природних комплексах Українських Карпат / І. С. Гнатяк. // Наукові записки Тернопільського педуніверситету. – 2004. – С. 262 – 265.

5.

Карпати інфо

[Електронний ресурс] – Режим доступу:

<http://www.karpaty.info/>

Славсько- курорт Карпат

[Електронний ресурс] – Режим доступу:

<http://slavsko.info/podyomniki-slavsko.html>

]

6.

Клапчук О. Гірськолижний туризм у Львівській області: сучасний стан та перспективи розвитку / О. Клапчук. // Наукові записки. Серія: географія.. – 2009. – С. 123–129.

7. Карти Українських Карпат [Електронний ресурс].– Режим доступу:

[http://www.raster-maps.com/?page_id=77.](http://www.raster-maps.com/?page_id=77)

8.

Мигово [Електронний ресурс] – Режим доступу:

<http://migovo.com.ua/>

9

. Славсько- курорт Карпат [Електронний ресурс] – Режим доступу:

<http://slavsko.info/podyomniki-slavsko.html>

10. Туристичний портал України[Електронний ресурс].– Режим доступу:

<http://www.doroga.ua/>

11. BBC Ukraine [Електронний ресурс]. – 2012. – Режим доступу до ресурсу:

[http://www.bbc.co.uk/ukrainian/ukraine_in_russian/2013/08/130805_ru_s_tourism_ukraine_un.](http://www.bbc.co.uk/ukrainian/ukraine_in_russian/2013/08/130805_ru_s_tourism_ukraine_un)

Неголюк К.С., Смирнов І.Г. ВИННІ ДОРОГИ ЯК ІНФРАСТРУКТУРНА ОСНОВА ВИННОГО ТУРИЗМУ

122-132 *Мета.* Дана стаття

розкриває сутність, застосування та географію винних доріг у туризмі, як основи для розвитку винного (ено) туризму

.

Методика.

Підготовча фаза почався з вибору теми роботи, осмислення актуальності та завдань статті, на цьому етапі використовувався літературний метод. На наступному етапі, над змістом, були опрацьовані такі методи: історичний, систематизації, абстрагування. На заключному етапі було вжито методи синтезу та дедукції.

Результати.

У статті розкрито значення інфраструктури для винного туризму. Висвітлено особливості географії винних доріг світу та охарактеризовані винні дороги країн Європи, як туристична дестинація. Основну увагу приділено Європейським країнам-лідерам туризму, в яких найбільш розвинений винний туризм. Зі стрімким розвитком винного туризму набуває сенсу висвітлення основних аспектів винних доріг.

Наукова новизна.

Тема винних доріг, як інфраструктурної основи раніше не використовувалася і не була розкрита повною мірою у працях науковців.

Практична значимість.

Стаття може використовуватись для розвитку туризму в Україні та закордоном.

Ключові слова:

винна дорога, вино, туризм, інфраструктура.

Список використаних джерел

1.Смирнов І.Г. Пейзажні дороги у міжнародному туризмі: світовий досвід та застосування в Україні// Науково практичний збірник Географія та Туризм № 31 – К., 2015 – 33-43

2.Сологуб Ю.І. Особливості розвитку винного туризму Франції// Науковий часопис Національного Педагогічного університету імені М. П. Драгоманова – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова., 2012 – 28-33 с.

3. Шияна П.Л., Басюк Д.І. Актуальні проблеми управління виноградно-виноробним комплексом

. –
К-П.: ПП Зволейко Д.Г.
, 2014 – 107-122, 189

с

.

4. Винные дороги Тосканы// Електронний ресурс. Режим доступу:

http

://

www

.

firenze

-

tour

.

it

/винные-дороги-тосканы/

5. Винный туризм // Электронный ресурс. Режим доступа:

http
://
www
.br/>wines
.br/>bg
/
world
/
touring
.br/>html

6. Города Итальянской Тосканы // Электронный ресурс. Режим доступа:

http://toscanaguide.ru/turi/?target=vinnie_dorogi_toskani

7. Итальянское вино

// Электронный ресурс. Режим доступа:

http
://
www
.br/>vinoitaliano
.br/>ru
/
vino
—
tourizm
—
museo
.br/>html

8. Русский журнал в Италии

//
Электронный ресурс. Режим доступа:

http
://
revistarusa
.br/>net
/

vinniy

-

turizm

/

9.Туристический порта

Cult

-

turist

//

Электронный ресурс. Режим доступа:

http

://

www

.

cult

-

turist

.

ru

/

blog

/

Alejandro

—

Magno

/646

10.

Coral

Travel

// Электронный ресурс. Режим доступа:

http://www.paradisetime.ru/country/vine_france.html

11.French Trip//

Электронный ресурс. Режим доступа:

http

://

frenchtrip

.

ru

/

cities

/

dijon

/

la
-
route
-
des
-
grands
-
crus
/

12.Project France//
Электронный ресурс. Режим доступа:
http
://
projectfrance
.
ru
/
tour
/дорогами-винных-погребов-бургундии

13
.
TourGourMania
// Электронный ресурс. Режим доступа:
http
://
tourgourmania
.
com
/
marshruty
/
vinnye
-
dorogi
/
italija
-
vinnye
-
dorogi
-
yuga
.

html

[Тертична Ю.В. РУМУНСЬКИЙ ЕТНОС ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК РЕСУРС ЕТНОЕКЗОГЕННОГО ТУРИЗМУ](#) [132-141](#) Стаття має за мету оцінити ресурси етноксогоенного туризму Закарпатської області.

Теоретико-методологічну основу дослідження

становлять основні положення теорії суспільної географії

. Концепція комплексного підходу дає можливість узагальнити ідеї науковців, які вивчали дану проблему. В статті застосовано загальнонаукові методи: порівняння, узагальнення, систематизації, аналізу, синтезу, індукції та дедукції.

Результати.

Розглянуто історико-географічні передумови формування румунського етносу на території Закарпатської області. Проаналізовано ресурси етноксогоенного туризму румун Закарпаття.

Наукова новизна

дослідження полягає у тому, що вперше з позицій суспільної географії вивчено румунський етнос як ресурс етноксогоенного туризму.

Практична значимість

статті полягає в тому, що матеріали можуть бути використані при розробці мережі туристичних маршрутів, написанні державних програм розвитку туризму. Органи місцевого самоврядування можуть скористатися результатами дослідження при розробці відповідних районних і місцевих стратегій і програм.

Ключові слова:

етноксогоенний туризм, румунський етнос

Список використаних джерел

1. Винниченко І. Єдність через різноманітність // Урядовий кур'єр (Київ). – 2010. – 9 лютого. – С. 9.
2. Власюк О.С., Крисаченко В.С., Степико М.Т. та ін. Український соціум / Власюк О.С., Крисаченко В.С., Степико М.Т. та ін. / За ред. В.С. Крисаченка. – К.: Знання України, 2005. – 792 с.
3. Добрі традиції закарпатських румун (за матеріалами О. Лугової, К. Югас, В. Йовдія, О. Мілашовського) // Світ Карпат. - 2006. № 7. - С. 32.
4. Зеленчук В.С. Костюм румунського населення Закарпатської області УРСР // Карпатський збірник. - М., 1976. - С. 69-74.

5. Малець О.О. Етнополітичні та етнокультурні процеси на Закарпатті 40-80-х рр. XX ст. - Ужгород, 2004. – 230 с.

6. В'їзд іноземних громадян в Україну за країнами, з яких вони прибули, у 2013 році [Електронний ресурс] / Режим доступу 19.02.2015:

<http://www.ukrstat.gov.ua/>

7.

Дацьо Т. Румуни Закарпаття [Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://ua-reporter.com/novosti/77483>

8.

Список сіл Закарпаття, що бажають офіційної румунської мови

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://ua-reporter.com/novosti/125797>

9.

«Піята колона» Румунії в Закарпатті вже діє?

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://ua-reporter.com/content/109371>

10.

Закарпатське товариство румун ім. Дж. Кожбука відсвяткувало 20-річчя

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://www.ua-reporter.com/novosti/76264>

11.

На Закарпатті пройшов фестиваль румунського народного мистецтва [Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://www.ua-reporter.com/novosti/103999>

12.

Закарпаття. У Солотвино проходять Дні румунської культури [Електронний ресурс]

/ Режим доступу:

<http://www.ua-reporter.com/novosti/88554>

13.

У Нижній Апші відкрили музей історії та етнографії румун Закарпаття

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://rionews.com.ua/mixed/doz/now/n14274105650>

14.

На Закарпатті відбулося XVII обласне свято румунського народного мистецтва

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://ua-reporter.com/novosti/21501>

15.

Наступних вихідних — свято румун Закарпаття [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://ua-reporter.com/novosti/11851>

16. **Закарпаттячко**

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://zakarpattyachko.com.ua/muzei-zakarpattya>

17.

Закарпатський музей народної архітектури та побуту “дружитиме” з румунським скансеном

[Електронний ресурс] / Режим доступу:

<http://zakarpattya.net.ua/News/90605-Zakarpatskyi-muzei-narodnoi-arkhitektury-ta-pobutu-%E2%80%9C%Druzhytyme-z-rumunskym-skansenom>

II. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬНОЇ ГЕОГРАФІЇ ТА КРАЇНОЗНАВСТВА

Книш М . М . , Котик Л.І. , Наконечна Г . В. Поняття «тероризм» у термінологічному апараті сучасної науки 141-150

Мета:

Проаналізувати

етимологію поняття «тероризм» та його еволюцію й трансформацію у сучасній суспільно-географічній науці. Узагальнити методологію трактування терміну «тероризм» та запропонувати власний підхід до його означення.

Методика:

На першому етапі, детально проаналізовано, систематизовано та узагальнено, з використанням нарративного методу, напрацювання з проблем тероризму та терористичної діяльності в суспільній географії, політології, міжнародному праві, історії. На другому етапі укладено методологію трактування терміну «тероризм», виділено чотири головні критерії його трактування та запропоновано власне розуміння терміна.

Результати:

Виокремлено три наукові підходи до розуміння поняття «тероризм»: енциклопедичний, доктринальний, законодавчий. Наведено приклади найбільш поширених визначень поняття згідно даних підходів. Виокремлено ознаки поняття «тероризм» (насильство, цивільне населення, мотивація, недержавні виконавці) та їх проаналізовано за частотою вживання у трактуваннях. Вказано, що головною ознакою є насильство. Друга ознака вказує на об'єкт тероризму — цивільне населення. Третя — визначає мотиви — політичні, релігійні, тощо. Четверта — констатує суб'єктів тероризму.

Наукова новизна:

Укладено методологію трактування терміна тероризм. Запропоновано власне трактування даного поняття виходячи з виділених ознак (насильство, мотиви, виконавці, тощо).

Практична значимість:

Методологію трактування терміну як і його узагальнений авторський варіант можна використовувати для розробки законодавства з сфери тероризму та укладання поняттєво-термінологічних систем з проблем глобального, міжнародного, регіонального тероризму, тощо.

Ключові слова:

терор, тероризм,
методолог
і
я,
наси́льство, мотивація, виконавці, цивільне населення.

Список використаних джерел

1.
Василенко И. А. Геополитика современного мира / И. А. Василенко.
— М. : Гардарики, 2007. —с.
2.
Глобал
и
стика : [энциклопедия] / [глав. ред. И.
И.
Мазур, А.
Н.
Чумаков]. —
М.
: ОАО Изд-во
«
Радуга
»
, 2003
. —
с.
3.
Книш М. М.
Глобалізація терористичної діяльності / М. М. Книш, Л. І. Котик // Географія та туризм :
наук. зб. — Вип. 21. — К. : Альтерпрес, 2012. — С. 145—155.
4.
Книш М. М. Політико-географічна глобалістика / М. М. Книш, Л. І. Котик. — Львів : ЛНУ ім.
І. Франка, 2014. —с.

5.

Ліпкан

В. А. Боротьба з тероризмом / В. А. Ліпкан, Д. Й. Никифорч

У

к, М. М. Руденко. — К. : Знання, 2002. —с.

6.

N.

A Dictionary of Human Geography / N. Castree, R. Kitchin, A. Rogers. —

Oxford

Oxford

University

Press

, 2013. — 592 p.

7.

Mustafa D. Geography of Terrorism /Mustafa, J. Shaw. —

N

.

У

.

: Oxford University Press

, 2013. —

ISBN

9780199874002

.

9.

National Counterterrorism Center : Report on Terrorism, 2013 [Електронний ресурс].

—

Режим доступу :

[http://www.nctc.gov/](http://www.nctc.gov/witsbanner/docs/2013_report_on_terrorism.pdf)

witsbanner/docs/2013_report_on_terrorism.pdf.

8.

Mustafa D.

The Terrible Geographicalness of Terrorism: Reflections of a Hazards Geographer

/

D. Mustafa // Antipode. — Vol. 37. — 2005. — P. 72—92.

**[Циганок М.Л., Смирнов І.Г. ГЕОГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ КЛАСТЕРІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ](#)**

[150-159](#)

Метою

статті

є р

озкриття географічних особливостей процесу транспортно-логістичної кластеризації в Україні в контексті євроінтеграційних процесів.

Методика.

Застосована методика виділення транспортно-логістичних кластерів (ТЛК) в країнах Європи на основі взаємодії портів, прикордонних та регіональних кластерів.

Результати.

Виконано аналіз типів ТЛК, які можливо створити в Україні на даний час та на перспективу. Запропоновано схему спеціалізації та розміщення портів, прикордонних та регіональних ТЛК.

Наукова новизна

полягає в розкритті географічних особливостей процесу транспортно-логістичної кластеризації України в контексті євроінтеграційних процесів та чинників, які на них впливають.

Практична значимість.

Визначення географічних особливостей створення ТЛК в Україні сприятиме швидшому її входженню до європейського і світового транспортно-логістичного простору.

Ключові слова:

транспортно-логістичний кластер, транспортно-логістична система, єврологістика, кластеризація, євроінтеграція.

Список використаних джерел:

1. Безуглий В. В. Транспортний комплекс Європейського Союзу: формування, сучасний стан і перспективи співпраці з Україною/ Економічна та соціальна географія: наук. збірник. – К., 2009. – Вип. 59. – 234 с.
2. Гоблик В. В. Формування транскордонних транспортно-логістичних кластерів як пріоритетний напрям розвитку прикордонних регіонів України// Луцький національний технічний університет. Економічний форум. – Луцьк, 2013. – Вип. 4. – С. 55-63.
3. Дорошенко В. І. Географія транспорту: навч. посібник. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. – 183 с.
4. Карпенко О. О. Інтенсифікація розвитку змішаних перевезень вантажів в Україні// Бізнес-інформ. Економіка транспорту і зв'язку. – 2013. - № 11. – С. 180-185.
5. Литвенко Л. М. Трансконтинентальні комунікаційні мости та місце в них України/ Економічна та соціальна географія: наук. збірник. – К., 2007. – Вип. 57. – 332 с.
6. Олійник Я. Б. Міжнародна логістика: навч. посібник. – К.: Обрії, 2011. – 544 с.

7. Портер М. Конкуренція. – М.: Изд. дом «Вільямс», 2006. – 760 с.
8. Сирийчик Т. Транспортна політика України та її наближення до норм Європейського Союзу. – К.: Аналітично-дорадчий центр Блакитної стрічки, 2010. – 102 с.
9. Смирнов І. Г. Єврологістика як напрямок євроінтеграційної стратегії України/ Актуальні проблеми міжнародних відносин: збірник наукових праць. – К.: КНУ ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2007. – Вип. 66, ч.2.– С. 84 – 93.
10. Смирнов І. Г. Транспортно-логістична кластеризація як сучасний етап Єврологістики: український контекст/ Смирнов І. Г., Гамалій О. С.// Ринок послуг комплексних транспортних систем та прикладні проблеми логістики: зб. допов. 15 Міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Міністерство інфраструктури України, 2013. - 238 с.
11. Соколова О. Є. Теоретико-методологічні основи формування транспортно-логістичної системи України// Проблеми підвищення ефективності інфраструктури: зб. наук. праць. - К.: НАУ, 2010. - Вип. 27. - С. 3-12.
12. Степанова К. В. Кластеризація морегосподарської діяльності: світовий досвід та українські реалії// Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. – 2014. – Том 2., №2. – С. 256-270.
13. Стратегія розвитку регіональної транспортної системи на базі формування транспортно-логістичного кластеру (ТЛК) Харківської області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <http://kharkivoda.gov.ua/documents/9831/752.doc>
14. Щодо перспектив створення морських кластерів в Одеській області. Аналітична записка [Електронний ресурс]. - Режим доступу: URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/987/>
15. Смирнов І. Г. Процеси транспортно-логістичної кластеризації в Європейському Союзі та Україна: площини взаємодії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://www.rusnauka.com/29_DWS_2012/Geographia/1_120331.doc.htm
16. Українські кластери [Електронний ресурс]. - Режим доступу: URL: <http://ucluster.org/>

[Воловик В.М. Вплив доетнічного страту на формування етнокультурних ландшафтів Поділля 159-171](#) Метою статті є аналіз впливу доетнічного страту на формування регіональних етнокультурних ландшафтів.

Методика

. У дослідженні зазначено перевагу міждисциплінарного підходу, з урахуванням сучасних досягнень антропогенного ландшафтознавства, історії, археології, етнології. 3

використанням теоретико-методологічної бази етнокультурного ландшафтознавства розкрито передумови формування етнокультурних ландшафтів Поділля. Для визначення меж доетнічного страту використані такі ідентифікатори як сакральні і тафальні ландшафти.

Результати

. Доетнічні страти формують моно- або полікультурний ландшафт. Як правило, доетнічні страти мало впливають на структуру, функціонування і образ етнокультурних ландшафтів. Тому всю систему давніх доетнічних страт можна назвати культурним шаром. Розглядається вплив археологічних культур Поділля на ландшафтну структуру регіону. Особливу увагу приділено появі та розвитку городищ та сільських селитебних ландшафтів.

Наукова новизна

. У статті археологічна культура розглядається як доетнічна і формує монокультурний або полікультурний ландшафт.

Практична значимість

. Можливість використання сакральних та тафальних ландшафтів як ідентифікаторів поширення культури у доетнічному страті.

Ключові слова

:
етнокультурний ландшафт, Поділля, страт, городище, сільський селитебний ландшафт.

Список використаних джерел

1.
Археология : учебник / Под редакцией академика РАН В. Л. Янина. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 2006. – 608 с.
2.
Археология Української РСР. Т. 3. Ранньослов'янський та давньоруський періоди . – К. : Наук. думка, 1975. – 504 с.
3.
Болтрик, Ю. В. Дослідження Северинівського городища на Поділлі / Ю. В. Болтрик, М. Ігначек, Л. Оледзкі // Археологічні дослідження в Україні. 2009. – К. : Інститут археології НАН, 2010. – С. 36-37.
4.
Винокур, І. С. Археологія України : підручник для студентів історичних спеціальностей вищих навчальних закладів / І. С. Винокур, Д. Я. Телегін. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2008. – 480 с.
- 5.

Винокур, І. С. Історія лісостепового Подністров'я та південного Побужжя від кам'яного віку до середньовіччя / І. С. Винокур. – К.-Одеса : Вища школа, 1985. – 125 с.

6. Відейко, М. Ю. Причини виникнення і розвитку трипільських протоміст / М. Ю. Відейко // Археологія. – № 4. – 1998. – С. 145-151.
7. Воловик, В. М. Етнокультурні ландшафти: регіональні структури і природокористування : [монографія] / В. М. Воловик. – Вінниця : ТОВ «Вінницька міська друкарня», 2013. – 464 с., іл.
8. Даниленко, В. Н. Энеолит Украины. Этноисторическое исследование / В. Н. Даниленко. – К. : Издательство «Наукова думка», 1969. – 176 с.
9. Енциклопедія Трипільської культури: Т. 1. Кн. 1. / Редак. колегія першого тому: М. Ю. Відейко (гол. ред.), Н. Б. Бурдо (відп. секретар). – К. : ТОВ «Укрполіграфмедіа», 2004. – С. 303-314.
10. Историчний словник українського язика / Під ред. проф. Є. Тимченка. – Харків; Київ : Видавництво «Українська радянська енциклопедія», 1932. – Т. І. А-Ж. Зошит II (Г-Ж). – С. 575.
11. Історія української культури / Під загальною редакцією д-ра Івана Крип'якевича. – Львів : Видання Івана Тиктора, 1937. – 718 с.
12. Калуцков, В. Н. Этнокультурное ландшафтоведение : учебное пособие / В. Н. Калуцков. – М. : Географический факультет, 2011. – 112 с.
13. Куза, А. В. Древнерусские городища X-XIII вв. Свод археологических памятников / А. В. Куза. – М. : Христианское издательство, 1996. – 256 с. : ил.
14. Литвинов, А. І. Стародавні поселення Поділля (Пониззя) / А. І. Литвинов // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 1995. – № 2. – С. 27-34.
15. Магомедов, Б. Черняховская культура. Проблема этноса / Борис Магомедов. – Lublin :

Wydawnictwo

Uniwersytetu

Marii

Curie

-

Sk

ł

odowskiej

, 2001. – 290 с.

16.

Мишулин, А. В. Древние славяне в отрывках греко-римских и византийских писателей по VII

в н. э. / А. В. Мишулин // ВДИ. – 1941. – № 1. – С. 256.

17.

Моргунов, Ю. Ю. Древо-земляные укрепления Южной Руси X-XIII веков / Ю. Ю.

Моргунов ; [отв. ред. Н. В. Лопатин; Ин-т археологии РАН]. – М. : Наука, 2009. – 303 с.

18.

Панасенко, Т. В. Розселенська діяльність як основа формування культурного

ландшафту / Т. В. Панасенко // Культурний ландшафт: теорія і практика. Збірник

наукових праць : [за ред. Г. І. Денисика]. – Вінниця : ПП «Едельвейс і К», 2010. – С.

144-147.

19.

Приходнюк, О. П. Слов'яни на Поділлі (VI-VII ст. н.е.) / О. П. Приходнюк. – К. : Наукова

думка, 1975. – 154 с.

20.

Сіцинський, Є. Нариси з історії Поділля. Частина 1 / Є. Сіцинський. – Вінниця, 1927. – С. 5.

21.

Смирнова, Г. И. Немировское городище – общая характеристика памятника VIII-VII вв. до

н. э. / Г. И. Смирнова // Археология. – № 4. – 1996. – С. 67-84.

22.

Строцень, Б. С. Черняхівська культура західного Поділля : автореферат дисертації на

здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.04 –

археологія / Богдан Степанович Строцень. – К., 2006. – 19 с.

23.

Томашевський, А. Нарис історії та екології заселення Східного Поділля слов'яно-руської

доби / А. Томашевський // Інститут археології НАНУ. Буковинський центр археологічних

досліджень при Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича. –

Археологічні студії. – Вип. 2. – Київ-Чернівці : Зелена Буковина, 2003. – С. 132-160.

**Романчук С.П. ДОСВІД КОМПЛЕКСНИХ
ЛАНДШАФТОЗНАВЧО-АРХЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ СТАРОДАВНЬОГО
КИЄВА**

171-183 *Мета.* Ознайомлення наукової громадськості з комплексними ландшафтознавчо-археологічними дослідженнями Стародавнього Києва

Методика.

Використовувались геосистемний, порівняльно-ландшафтознавчий та актуалістично-ландшафтознавчий підходи та методи історико-ландшафтних реконструкцій недокументованих епох

Результати.

Комплексні ландшафтознавчо-археологічні дослідження історичного ядра м. Києва дозволили здійснити достовірну реконструкцію ландшафтів X-XI ст. на Майдані Незалежності та Київському Подолі.

Наукова новизна.

Здійснено ландшафтознавчі реконструкції історичного ядра Києва на давньокиївський час

Практична значимість

. Створено передумови для збереження і музеєфікації залишків стародавніх культурних ландшафтів міста

Ключові слова:

ландшафтна реконструкція, культурний шар, стратифікація, ландшафтне профілювання

Список використаних джерел:

1. Алферова Г.В. Киев во второй половине XVII века / Г.В.Алферова, В.Л.Харламов Киев во второй половине XVII века.-К.: «Наукова думка», 1982.-159с.
2. Грубрин Ю.Л. Современные геоморфологические процессы на территории Среднего Поднепровья / Ю.Л.Грубрин, Э.Т. Палиенко Современные геоморфологические процессы на территории Среднего Поднепровья. К.: «Наукова думка», 1976. – с.117.
3. Занкін А.Б. Історична топографія та геоморфологія Стародавнього Київського Подолу IX-X VI II ст.. (історико-природознавчий аспект) /Археологія, 2009, №2, с.61-74
4. Описи Київського намісництва 80-х років XVIII ст.-К. «Наукова думка», 1989.-390 с.

5.
Романчук С.П. Історичне ландшафтознавство (Теоретико-методологічні засади та методика антропогенно-ландшафтних реконструкцій давнього природокористування) / С.П. Романчук Історичне ландшафтознавство (Теоретико-методологічні засади та методика антропогенно-ландшафтних реконструкцій давнього природокористування) .-К.: РВЦ КУ, 1998.- 144с.
6.
Романчук С.П. Історико-ландшафтознавча реконструкція території сучасного Майдану Незалежності та його довкілля /Київський географічний щорічник.-К., вид. «Обрії», 2002, с.98-120
7.
Романчук С.П. До історико-ландшафтних реконструкцій стародавнього Києва /Фізична географія та геоморфологія,-К., вид.Обрії, 2013, вип.2(70), с.194-201
8.
Романчук С.П., Тараненко С.П. Досвід реконструкції давнього рельєфу та гідромережі Київського Подолу /Міста Давньої Русі.-К., 2014, с.331-338
9.
Романчук С.П., Тараненко С.П. До локалізації русла р. Глибочичі на Подолі Києва у Давньоруськиць час /Болховітіновський щорічник, 2013/14.- К., національний Києво-Печерський іст-культ.заповідник, 2015, с.21-36
10.
Сагайдак М.А. К истории хозяйственного освоения киевской территории в конце I и в начале II тысячелетия /Древние славяне и Киевская Русь.-К.: «Наукова думка», 1989, с.124-130
11.
Сагайдак М.А. Давньокиївський Поділ: проблеми топографії, стратиграфії і хронології / М.А.Сагайдак Давньокиївський Поділ: проблеми топографії, стратиграфії і хронології .-К.: «Наукова думка», 1991.-168с.
12.
Тараненко С.П. Гідрологія Давньоруського Подолу Києва за археологічними даними /Проблемы истории и археологии Украины: материалы X VIII международной научной конференции. - Харьков, 2012, с. 73

Метою дослідження є аналіз поняття «сакральне». На основі аналізу наукових джерел та прикладів виділити з-поміж загального - сакральне в географії; з'ясувати існуючі підходи до визначення, зміст поняття та основні ознаки сакрального географічного об'єкту. *Методика.* У статті використовувались такі методи: теоретичний (сформульовано основну концепцію статті), аналітичний (дослідження сучасних варіантів розуміння сакральності), метод синтезу (розгляд різноманітних даних, запропоновано поняття сакрального географічного об'єкту).

Результати.

Серед загального «сакрального» виділено його географічну складову. Розглянуто поняття сакральності. Визначено місце сакральних географічних об'єктів серед об'єктів релігійної та культурної спадщини. Запропоновано поняття сакрального географічного об'єкта.

Наукова новизна.

Розглянуто деякі основні питання сакральної географії.

Практична значимість.

У перспективі дослідження надає можливість більш детально розглянути прояви сакрального в географічному вимірі. Розробити їх класифікацію сакральних об'єктів. На основі якої з часом, можливе створення реєстру сакральних географічних об'єктів та визначення доцільності умов їх сучасного використання.

Ключові слова:

сакральність, поняття сакральності, сакральність в географії, сакральний географічний об'єкт.

Список використаних джерел:

1. Борейко В. Е. Постыжение экологической теологии. – 2-е изд., доп. – Київ : Издательство Киевского эколого-культурного центра, 2003 . – 127 с.
2. Герчанівська П. Е. Українське народне сакральне мистецтво. Взаємозв'язок художньої та релігійної свідомості / П. Е. Герчанівська // Contemporary Art — Нові території / Тези Міжнародної науково-практичної конференції (21–22 листопада 2005 р., м. Київ). — К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2005. — С. 30–33.
3. Гродзинський М.Д. Пізнання ландшафту: місце та простір: [монографія] У 2-х томах / М.Д. Гродзинський – Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2005. –

Т. 2. – 503

4.
Жердева А.С. Осмысление понятия «сакральное» в современном Философском дискурсе. // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского", серия: "Философия. Социология". – 2008. -№1 (60). – с 437 - 444
5.
Івакін Г. Ю.. Історичний розвиток Києва XIII - середина XVI ст. Київ, 1996. - 272 с.
6.
Любкер Ф. Реальный словарь классических древностей. — В 3 томах. — М.: Олма-Пресс, 2001
7.
Масляк П. О. Рекреаційна географія: навч. посіб. – Київ: Знання, 2008. - 343 с.
8.
Неаполитанский С. М., Матвеев С. А. Сакральная архитектура. — СПб.: Издательство института метафизики,— 568 с
9.
Попович М. В. Нарис історії культури України. – К., 1998. – 7 28 с.
10.
Романчук С.П. Сакральні ландшафти // Ландшафт як інтегруюча концепція XXI сторіччя: Зб. наук. праць. – Київ,1999. – С. 144 – 146.
11.
Философский энциклопедический словарь / Ред. кол. С. С. Аверинцев, Э. А. Араб-Оглы, Л. Ф. Ильичев и др. – 2-е изд. – М. : Советская энциклопедия, 1989 г. – 815 с
12.
Христов Т.Т. Религиозный туризм Учебное пособие. - М.: Издательский центр "Академия", 2005. - 288 с.
13.
Шевченко М.В. Природа сакральності ландшафту / М.В. Шевченко // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць. – 2009. – Вип.458. – С.51-56.
14.
Brian Haughton, Göbekli Tepe - the World's First Temple?

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL :

<http://www.ancient.eu/article/234/>

15.

Josef W. Meri and Jere L. Bacharach, Medieval Islamic Civilization, Routledge, (2005), -p. 176

16.

Mircea Eliade, The Sacred and the Profane: The Nature of Religion: The Significance of Religious Myth, Symbolism, and Ritual within Life and Culture, translated from the French by William R. Trask, New York: Harper & Row, 1961 (first published in 1957 in German as Das Heilige und das Profane)

17.

Sacred places-S

acredness [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL :

<http://witcombe.sbc.edu/sacredplaces/sacredness.html>

18.

Sinai,

mo

unt.

JewishEncyclopedia

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL :

http

://

www

.
jewishencyclopedia

.
com

/
articles

/13766-

sinai

-
mount

III. ПРИРОДНИЧА ГЕОГРАФІЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

[Удовиченко В . В . ІДЕАЛЬНІ МОДЕЛІ ПРОСТОРОВОГО РОЗМІЩЕННЯ об'єктів у альних систем природокористування 195-205](#)

Мета:

представлена стаття присвячена розгляду ідеальних моделей просторового розміщення об'єктів природокористування, які є важливими з позиції потреб оптимізації

землекористування та здійснення планувальної організації території засобами ландшафтного планування.

Методика та методи:

з використанням методів системного аналізу, синтезу та апроксимації у статті автором було охарактеризовано концепції розуміння ідеальних моделей просторового розміщення об'єктів дійсності, що нас оточує.

Результати.

У статті знайшло своє відображення визначення просторової структури та поняття ідеальної моделі просторової структури. Було стисло охарактеризовано концепції розуміння геопросторових структур природно-господарських систем, а також типи розміщення об'єктів у відповідності до концепції розміщення. Крім того, з позицій формування та застосування інструментарію ландшафтного планування було розкрито найважливіші риси таких концепцій ідеальних моделей, як: промислових кластерів, територіальної організації суспільства, сільськогосподарського штандорту І. Тюнена, штандортів промисловості А Вебера, "центральних місць" В. Кристаллера та А. Льоша, поляризованого ландшафту Б.Б. Родомана та інші.

Наукова новизна

дослідження полягає у тому, що вперше різноманітні існуючі ідеальні моделі розміщення об'єктів актуальних систем природокористування було вивчено з позицій застосування інструментарію ландшафтного планування.

Практична значимість

полягає у тому, що розглянуті теоретичні концепції є основою розуміння актуальної ситуації, подальшої розробки та втілення рекомендацій і пропозицій у складі програми, схеми та проекту ландшафтного планування, що, у свою чергу, є цінним з точки зору здійснення оптимізаційного невиснажливого природокористування у будь-якому регіоні.

Ключові слова:

ідеальна модель, просторове розміщення, організація території, концепція, теорія.

Список використаних джерел:

1.
Блауг М.
Изолированное государство // Экономическая мысль в ретроспективе
·
—
М.:
Дело, 1994.
—
XVII
·
—
627

с.

–

С.

568-570.

2.

Блауг М.

Лаунхардт, Карл Фридрих Вильгельм // 100 великих экономистов до Кейнса

.

Библиотека “Экономической школы”.

–

СПб.: Экономикс, 2008.

–

В

ып. 42.

–

352 с.

–

С. 160-163.

3.

Вальтер Кристаллер на службе у третьего рейха [Электронный ресурс]. – Режим доступа:

<http://harding1989.livejournal.com/168544.html>

(Дата звернення 28.12.2014).

4.

Теор

ии размещения хозяйственной деятельности

[Электронный ресурс]. – Режим доступа:

<http://www.myshared.ru/slide/817455/>

(Дата звернення 27.12.2014).

5.

Экономическая география как наука [Электронный ресурс]. – Режим доступа:

<http://www.myshared.ru/slide/220868/>

(Дата звернення 28.12.2014).

6.

Eckert R. Kultur Zivilisation und Gesellschaft

:

Die Geschichtstheorie A. Webers.

– Tüb., 1990.

[Тарихазер Стара Абульфаз гызы](#) ВЛИЯНИЕ ОПАСНЫХ МОРФОГЕНЕТИЧЕСКИХ ПРОЦЕССОВ НА ЛАНДШАФТНО-ГЕОМОРФОЛОГИЧЕСКУЮ СИТУАЦИЮ В

АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ЧАСТИ БОЛЬШОГО КАВКАЗА (НА ОСНОВЕ КОМПЛЕКСНОГО МЕТОДА ИНДИКАЦИОННОГО ЛАНДШАФТНО-ГЕОМОРФОЛОГИЧЕСКОГО ДЕШИФРИРОВАНИЯ КС) 205-216

Цель

Выявление закономерностей естественно-антропогенных изменений природы и тенденций ее развития в будущем требует постоянного мониторинга опасных морфогенетических процессов ландшафтно-геоморфологических систем конкретных территорий. Большое научно-практическое значение имеет разработка тех методов исследования, которые позволили бы выявить все изменения, происходящие в труднодоступных горных регионах.

Методика.

В статье предлагается комплексный метод индикационного ландшафтно-геоморфологического дешифрирования разновременных цветных и черно-белых спектрозональных КС.

Результаты.

По результатам проведенного индикационного ландшафтно-геоморфологического дешифрирования КС на Большом Кавказе выделен ряд ландшафтно-геоморфологических комплексов: нивально-субнивальный, высокогорно-луговой, горно-лесной, горно-лугово-кустарниковый, аридный.

Научная новизна.

Анализ материалов комплексного ландшафтно-геоморфологического дешифрирования КС Большого Кавказа позволил установить обусловленное вертикальной поясностью формирование и развитие морфоскульптур и ландшафтных комплексов в целом и выявить основные закономерности их развития и дифференциации.

Практическая значимость.

Результаты применения индикационного дешифрирования КС доказывают, что дистанционные методы позволяют оперативно и объективно следить за всеми морфогенетическими процессами, происходящими в условиях усиления антропогенной нагрузки на окружающую среду.

Ключевые слова:

ландшафтно-геоморфологическая система, морфогенетические процессы, антропогенное воздействие, дешифрирование КС, оползни, сели

Список литературы

1. Будагов Б.А., Алиев А.С. Морфоструктурный анализ рельефа азербайджанской части Большого Кавказа // Геоморфология, 1984, № 4, с. 47-53

2. Ализаде Э.К. Закономерности морфоструктурной дифференциации горных сооружений восточного сегмента центральной части Альпийско-Гималайской шовной зоны (на основе материалов дешифрирования КС). Автореф. докт. диссер. Баку, 2004, 53 с.

3. Тарихазер С.А. Разработка методики дешифрирования морфоскульптур горных стран (на примере северо-восточного склона Большого Кавказа). Автореф. канд. дисс. Баку, 1997, 29 с.

4. Ализаде Э.К., Тарихазер С.А. Экзоморфодинамика рельефа гор и ее оценка (на примере северо-восточного склона Большого Кавказа). Баку, изд. «Viktoriya», 2010, 236 с.

5. Кучинская И.Я., Тарихазер С.А. Ландшафтно-геоморфологическая обстановка Большого Кавказа и степень влияния на нее процессов экзоморфогенеза // Геоморфологи. Новые решения старых проблем (к 110-летию И.П. Герасимова). Медиа-Пресс, Москва, 2014, с. 23-33

[Колодницька Р.В . ОПТИМІЗАЦІЯ АГРОЛАНДШАФТІВ НА ОХОРОННИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ](#) [216-224](#) *Мета.*

Метою даної статті є наукове обґрунтування процесів оптимізації агроландшафтів на охоронних територіях Українських Карпат, які вирізняються певними особливостями ландшафтної структури.

Методика.

У статті розкрито основні складові оптимізаційних процесів на охоронних територіях Українських Карпат внаслідок їх аграрного використання. Розглянуто найбільш оптимальні напрямки оптимізації антропогенних ландшафтів даного регіону. Доводиться, що оптимізація ландшафтних систем в умовах природоохоронних територій ґрунтується на відповідних екологічних засадах та являє собою оптимізацію ландшафтно-екологічної організації території.

Результати.

Ландшафтно-обумовлена організація ґрунтується на врахуванні відповідних ландшафтних особливостей території. Це дозволяє обґрунтовано проводити відповідне оптимізаційне зонування – засіб оптимізації умов існування людини шляхом поділу території на зони, які мають різне функціональне призначення. Таким чином в якості оптимізаційного зонування треба приймати реалізацію науково обґрунтованого найдоцільнішого варіанту системи взаємопов'язаних заходів. Такі заходи повинні бути спрямовані на забезпечення для наявних антропогенних ландшафтних систем умов

стійкого розвитку.

Наукова новизна.

На основі теоретичного підґрунтя удосконалено наукове обґрунтування щодо планування й здійснення оптимізаційних заходів на територіях Українських Карпат, які характеризуються наявністю агровпливу.

Практична значимість.

Оптимізаційні конструктивні заходи в заповідних територіях Українських Карпат повинні застосовуватись з метою збереження функціональних особливостей ландшафтних систем та їх високої продуктивності.

Ключові слова:

оптимізація, агроландшафт, природоохоронна територія.

Список використаних джерел:

1.
Быков Б. А. Экологический словарь. – 2-е изд. – Алма-Ата, 1988. – 248 с.
2.
Вронский В. А. Прикладная экология. – Ростов на Дону: Феникс, 1996. – 512 с.
3.
Голубець М. А. Суть поняття оптимізації / М. А. Голубець // Антропогенні зміни біогеоценотичного покриву в Карпатському регіоні. – Київ: Наук. думка, 1994. – С. 113-119.
4.
Гриневецький В. Т. Оптимізація ландшафту / В. Т. Гриневецький // Географічна енциклопедія України. – К.: УРЕ, 1990. – Т.2. – С. 463.
5.
Демек Я. Теория систем и изучение ландшафта / Я. Демек – М.: Прогресс, 1977. – 224 с.
6.
Макунина А. А. Функционирование и оптимизация ландшафта / А. А. Макунина, П. Н. Рязанов. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1988. – 94 с.
7.
Миркин Б. М. Словарь понятий и терминов современной фитоценологии / Б. М. Миркин, Г. С. Розенберг, Л. Г. Наумова. – М.: Наука, 1989. – 224 с.
8.
Митрошкин К. П. Справочник по охране природы / К. П. Митрошкин. – М.: Лесная промышленность, 1980. – 352 с.

9.
Мусієнко М. М. Екологія. Охорона природи: Словник-довідник / М. М. Мусієнко, В. В. Серебряков, О. В. Брайон. – К.: Т-во Знання, КОО, 2002. – 550 с.
10.
Охрана ландшафтов: Толковый словарь. – М.: Прогресс, 1982. – 272 с.
11.
Пацюк В. С. Особливості використання антропогенних ландшафтів у рекреаційно-туристичній діяльності / В. С. Пацюк // Фізична географія та геоморфологія. – К.: ВГЛ «Обрій», 2008. – Вип. 54. – С. 83-89.
12.
Реймерс Н. Ф. Природопользование: Словарь - справочник / Н. Ф. Реймерс. – М.: Мысль, 1990. – 637 с.
13.
Трегобчук В. М. Оптимізація екологічна // Екологічна енциклопедія: У 3 т. / Редколегія: А.В. Толстоухов (головний редактор) та ін. – К.: ТОВ «Центр екологічної освіти та інформації», 2008. – Т. 3: О-Я. – С. 36.
14.
Уатт К. Экология и управление природными ресурсами / К. Уатт. – М.: Мир, 1971. – 464 с.
15.
Царик Л. П. Еколого-географічний аналіз і оцінювання території: теорія та практика (на матеріалах Тернопільської області) / Л. П. Царик. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2006. – 256 с.
16.
Wojarski W. W. Podstawy analizy I inzynierii systemow / W. W. Wojarski. – Warszawa: Panstw. Wyd. Naukowe, 1984. – 456 s.

[Олійник В.С., Бєлова Н.В. ОСНОВНІ ШЛЯХИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ АГРОЛАНДШАФТІВ ПЕРЕДКАРПАТТЯ](#)

[224-234](#) Мето

ю роботи є оцінка антропогенного впливу на агроландшафти Передкарпаття для стабілізації їх екологічного простору й теоретико-методологічне обґрунтування шляхів оптимізації агроландшафтів регіону.

Методика:

основою вихідної інформації для проведення дослідження послуговували літературні та інтернет-джерела, форма 6-зем Головних управлінь земельних ресурсів у Львівській, Івано-Франківській та Чернівецькій областях, матеріали власних досліджень авторів.

Результати досліджень.

Визначено основні принципи створення екологічно стійких агроландшафтів Передкарпаття. Здійснено порівняльний аналіз структури земельного фонду регіону та вплив господарської діяльності людини на розвиток ерозійних процесів за 1950-2014 рр. Оцінено ступінь невідповідності сучасного розподілу земель екологічно обґрунтованим нормам. Розраховано оптимальне співвідношення господарських і природних угідь в агроландшафтах Передкарпаття. Запропоновано наукові основи заходів щодо оптимізації агроландшафтів регіону.

Практична значимість.

Наведені оптимальні співвідношення земельних угідь Передкарпаття доцільно враховувати при плануванні та проведенні регіональних програм по використанню і охороні агроландшафтів у регіоні, здійсненні протиерозійного та природно-сільськогосподарського районування земель тощо.

Ключові слова:

агроландшафт, оптимізація, Передкарпаття, розораність, лісистість, сільськогосподарські угіддя, ерозія, оптимальне співвідношення

Список використаних джерел:

1.
Белова Н.В. Екологічний стан агроландшафтів Передкарпаття / Н.В. Белова // Актуальні проблеми дослідження довкілля: зб. наук. праць. – Суми, 2013. – Т. 2. – С. 101-105.
2.
Белова Н.В. Особливості розподілу лісів на водозборах Передкарпаття / Н.В. Белова // Регіон-2014: суспільно-географічні аспекти. – Х., 2014. – С. 202-209.
3.
Ващенко П.Т. Природні ресурси західних районів УРСР / П.Т. Ващенко. – Львів, 1959. – 131 с.
4.
Гродзинський М.Д. Основи ландшафтної екології / М.Д. Гродзинський. – К.: Либідь, 1993. – 222 с.
5.
Олійник В.С. Гідрологічна роль лісів Українських Карпат: монографія / Василь Степанович Олійник. – Івано-Франківськ: НАІР, 2013. – 232 с.
6.
Олійник В.С. Еродованість земель в агроландшафтах Передкарпаття / В.С. Олійник, Н.В. Белова // Геополітика і екогеодинаміка регіонів: наук. журнал, 2014. – Т. 10. – Вип.

2. – С. 361-364.

7.

Олійник В.С. Захисна роль лісистості Передкарпаття / В.С. Олійник, О.М. Ткачук, Н.В. Белова // Науковий вісник НЛТУ України: збірник науково-технічних праць, 2013. – Вип. 23.3. – С. 26-31.

8.

Пархуць Б.І. Відтворення і охорона агроландшафтів Львівської області / Б.І. Пархуць. – К.: Інститут землеустрою, 2000. – 117 с.

9.

Попова О.Л. Екодіагностика природно-господарської організації території України: агроландшафтний аспект [Електронний ресурс] / О.Л. Попова. – Режим доступу: archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ep/2012_3/7_Pop.pdf.

10.

Сухий П.О. Сучасний стан використання земель сільськогосподарського призначення Івано-Франківської області / П.О. Сухий, К.В. Дарчук // Науковий вісник Волинськ. нац. ун-ту ім. Лесі Українки: географічні науки. – Луцьк, 2011. – № 9. – С. 70-77.

11.

Топчієв О.Г. Земельні ресурси / О.Г. Топчієв // Природа Українських Карпат. – Львів, 1968. – С. 185-189.

12.

Фурдичко О.І. Методологія управління агроландшафтами лісомеліоративними методами (Науково-методичне забезпечення) / О.І. Фурдичко, А.П. Стадник. – К.: Аграрна наука, 2010. – 60 с.

13.

Чернега П.І. Особливості ієрархічної організації ландшафтів території Буковинського Передкарпаття / П.І. Чернега // Науковий вісник Чернівецького ун-ту. – Чернівці, 1997. – Вип. 19. Географія. – С. 150-157.

14.

Шищенко П.Г. Принципы и методы ландшафтного анализа в региональном проектировании / П.Г. Шищенко. – К.: Фитосоциоцентр, 1999. – 284 с.

[Коваленко Ю.В. ВПЛИВ ОРОГРАФІЧНОГО ЧИННИКА НА ТЕРИТОРІАЛЬНУ СТРУКТУРУ КОМПОНЕНТІВ ЛАНДШАФТІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІССЯ 234-243](#)

Мета:

дослідження питання впливу рельєфу на зміну природних умов та формування ландшафтної структури території Українського Полісся.

Методика.

В процесі написання статті використовувалися методи теоретичного аналізу.

Результати.

Подано підтвердження існування вертикальної диференціації в межах Українського Полісся та подальшого її впливу на формування та розвиток території.

Наукова новизна:

розглянуто явище впливу орографічного (як загально географічного) чинника на компоненти ландшафту низовинної території.

Практична значимість:

використання закономірностей впливу рельєфу на компоненти ландшафту в галузях сільського господарства та рекреації.

Ключові слова:

рельєф, висотна диференціація, ґрунтово-рослинний покрив, Полісся, висотно-ландшафтні рівні.

Список використаних джерел

:

1.
Бучинский И. Е. Влияние небольших возвышенностей на осадки
/
Бучинский И. Е.
//
Метеорология и гидрология. Ленинград: Гидрометеорологическое издательство, 1953. –
Вып. 6
. -
с. 20-22
.
2.
Бучинский И. Е. Климат Украины / Бучинский И. Е. -
Ленинград: ГИМИЗ, - 1960. – 130 с.
3.
Веремеєнко С. І., Ковбасюк Н. В. Особливості формування температурного режиму
темно-сірого легкосуглинкового ґрунту залежно від рельєфу. / Веремеєнко С. І.,
Ковбасюк Н. В. // Агрохімія і ґрунтознавство. Ґрунти – основа добробуту держави,
турбота кожного. Книга 2. – Харків, 2006. –с. 24-26.
4.
Война І. М. Висотна диференціація та різноманіття сільських селитебних ландшафтів

Вінницького Придністров'я / Война І. М. // Наук. зап. Вінницького держ. пед. ун-ту імені Михайла Коцюбинського. Серія: Географія. – Вінниця, 2008. – Вип. 17.– с. 68-74.

5.
Война І. М., Мудрак Г. В. Висотна диференціація та різноманіття белігеративних ландшафтів Вінницької області / Война І. М., Мудрак Г. В. // Наук. зап. Вінницького держ. пед. ун-ту імені Михайла Коцюбинського. Серія: Географія. – Вінниця, 2010. – Вип. 21.– с. 22-29.
6.
Гродзинський М.Д. Ландшафтні яруси західної частини Рівнинного Криму / Гродзинський М.Д.// Вісник Київ. ун-ту. Географія, 1986, вип.28.
7.
Ґрунти України: властивості, генезис, менеджмент родючості:
[
за ред. В. І. Купчика
]
– К.: Кондор, 2007. – 414 с.
8.
Денисик Г. І. Висотна диференціація рівнинних ландшафтів України: монографія / Г. І. Денисик, Л. М. Кирилюк. – Вінниця: ПП "ТД "Едельвейс і К", 2010. – 236 с.
9.
Денисик Г. І., Кирилюк Л. М., Чиж О. П., Война І. М. Висотна диференціація рівнинних ландшафтів України / Денисик Г. І., Кирилюк Л. М., Чиж О. П., Война І. М. // Наук. зап. Вінницького держ. пед. ун-ту імені Михайла Коцюбинського. Сер. Географія. – Вінниця, 2006. – Вип. 11. – с. 5-11
10.
Денисик Г. І, Чиж А. П. Лісостепові Полісся / Денисик Г. І, Чиж А. П. // Український географічний журнал. – Київ, 2002. - № 3.– с. 26-29
11.
Докучаев В. В. Избранные сочинения. Том III. Картография, генезис и классификация почв / Докучаев В. В. - М.: Государственное издательство сельскохозяйственной литературы, 1949. – 447 с.
12.
Карандеева М. В. К вопросу о зональности рельефа на примере Русской равнины / М. В. Карандеева // Ученые записки МГУ. Геоморфология, 1956. – Вып. 182. – с. 103-111.
13.
Маринич А. М. Геоморфология Южного Полесья / Маринич А. М. – К.: Издательство Киевского университета, 1963. – 252с.

14.

Мещеряков Ю. А. Рельеф СССР (Морфоструктура и морфоскульптура) / Мещеряков Ю. А. – М.: Мысль, 1972. – 519с.

15.

Мильков Ф. Н. А. Н. Краснов –
географ и путешественник / Ф. Н. Мильков. – М.:
ГЕОГРАФГИЗ
, 1955. – 176 с.

16.

Мильков Ф. Н. Воздействие рельефа на растительность и животный мир / Мильков Ф. Н. – М.: Географгиз, 1953. – 164 с.

17.

Мильков Ф. Н. Ландшафтная сфера Земли / Мильков Ф. Н. – М.: Мысль, 1970. – 207 с.

18.

Мильков Ф. Н. О явлении вертикальной дифференциации ландшафтов на Русской равнине. / Мильков Ф. Н. // Вопросы географии. – М.: Полиграфкнига, 1947. – Сб. 3. - с. 87-102.

19.

Погребняк П. С. Лісова екологія і типологія лісу (вибрані праці) / Погребняк П. С. - К.: Наукова думка, 1993. – 496 с.

20.

Природа Украинской ССР. Ландшафты и физико-географическое районирование / [Маринич А. М., Пащенко В. М., Шенко П. Г.]. – К.: Наук. думка, 1985. – 224 с

21.

Природа Украинской ССР. Почвы: [О
тв. ред. Н. Б. Вернандер, Д. А. Тютюнник
]
.
-
К.: Наукова думка, 1986. – 216 с.

22.

Природа Украинской ССР. Растительный мир

: [
Отв. ред. Ю. Р. Шеляг-Сосонко
]

.
-
К.: Наукова думка, 1985. – 208 с.

23.

Прозоровский Н. А. Очерк растительного покрова центрально-черноземных областей (Воронежской, Курской, Орловской и Тамбовской) / Прозоровский Н. А. // Вопросы географии. Преобразование степи и лесостепья. М.: Государственное издательство географической литературы, 1949. - Сборник 13. – с. 107-166.

24.

Ремезов Н. П. Лесное почвоведение / Ремезов Н. П., Погребняк П. С. - М.: Лесная промышленность, 1965. – 324 с.

25.

Сочава В. Б. Новейшие вертикальные движения земной коры и растительный покров / Сочава В. Б. // Землеведение. Новая серия. Том III (XLIII)
. М.: Изд-во Московского общества испытателей природы, 1950. – с. 32-45

26.

Тарасюк М. Ф. Атмосферний клімат як основний чинник формування ґрунтового клімату Волинського Полісся / Тарасюк М. Ф. // Наук. вісн. Волинського нац. Ун-ту імені Лесі Українски. Географічні науки. – 2011. - № 18. – с. 39-44.

27.

Теньцова Т. П. До вивчення структури ґрунтового покриву Полісся за допомогою дистанційних методів. / Теньцова Т. П. // Агрохімія і ґрунтознавство. Ґрунти – основа добробуту держави, турбота кожного. Книга 2. - Харків, 2006. –с. 166-168.

28.

Тимофеев Д. А.
Терминология общей геоморфологии
/
Тимофеев Д. А., Уфимцев Г. В., Онухов Ф. С. – М.: Наука, 1977. – 200с.

29.

Фролов А. А., Черкашин А. К. Высотный градиент как комплексный фактор формирования микроразнообразности ландшафтов и серийности геосистем / Фролов А. А., Черкашин А. К. // География и природн
ы

е ресурси.– Новосибирск: Акад. изд-во
”

ГЕО
”

, 2012. - № 1. – с. 14-24.

30.

Энциклопедический словарь географических терминов.

/ [

Гл. ред. С. В. Калесник]. - М.: ”

Сов. Энциклопедия

”

, 1968. – 440 с.

[Закутинська І. І. ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В ПРИМІСЬКІЙ ЗОНІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА](#) [243-251](#) Мета. Мето

ю дослідження є аналіз структури землекористування у різних підзонах умовної приміської зони Івано-Франківська.

Методика.

Для характеристики структури землекористування нами запропонована модель умовної приміської зони. У ході нашого дослідження дану модель ми поділили на 5 км, 10 км, 15 км, 20 км підзони. На основі цього поділу ми аналізували структуру землекористування у межах умовної приміської зони Івано-Франківська.

Результати.

Загалом ми простежили певну закономірність щодо зміни забезпечення населення сільськогосподарськими землями по підзонах. Виявили певні закономірності у безпосередній близькості від Івано-Франківська.

Досліджено соціально-економічні особливості землекористування в приміській зоні, динамічні і структурні тенденції, ефективність використання земельних ресурсів приміської зони Івано-Франківська. З'ясовано, що зміна структури землекористування в різних концентричних колах (м. Івано-Франківськ) відображає зміни в спеціалізації сільського господарства. З віддаленням від обласного центру суттєво зменшується частка ріллі, садів та інших багаторічних насаджень в структурі.

Наукова новизна.

Проведенні дослідження

забезпечення сільськогосподарськими угіддями та лісовими площами мешканців умовної приміської зони Івано-Франківська (станом на 1.01.2009 р.) свідчать, про певну закономірність щодо зміни забезпечення населення сільськогосподарськими землями по підзонах

Практична значимість.

Спостерігаються суттєві територіальні відміни у структурі розміщення

сільськогосподарських угідь, насамперед, під впливом дії природно-географічних чинників, домінуючими з-поміж яких є розміщення приміської зони Івано-Франківська в рівнинній, передгірській та гірській територіях. Значний вплив на формування сучасної структури землекористування мають і соціально-економічні чинники, серед яких: давня господарська освоєність території, висока щільність населення та історичні навички мешканців у веденні господарства.

Ключові слова:

землекористування, приміська зона, сільськогосподарські угіддя, оптимізація використання земельних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Алаев Э. Б. Социально-экономическая география. Понятийно-терминологический словарь / Э. Б. Алаев. – М. : Мысль, 1983. – 290 с.
2. Білоконь Ю.М. Управління розвитком територій (Планувальні аспекти) / Білоконь Ю.М. – К. : Укрархінформ, 2002. – 148 с.
3. Блій Г. Географія: світи, регіони, концепти: пер. з англ. / Блій Г. де, Муллер П., Шаблій О. – К. : Либідь, 2004. – 740 с.
4. Габрель М.М. Великі міста в адміністративно-територіальній структурі України: роль та перспективи / М.М. Габрель // Містобудування та територіальне планування. Науково-технічний збірник. – 2009. – №32. – С. 127–140.
5. Джаман В.О. Регіональні системи розселення: демогеографічні аспекти / В.О. Джаман. – Чернівці : Рута, 2003. – 392 с.
6. Демин Н.М. Управление развитием градостроительных систем / Демин Н.М. – К. : Будивельник, 1991. – 184 с.
7. Ібатуллін Ш. І. Визначення меж і напрямів розвитку міської агломерації / Ш. І. Ібатуллін // Землеустрій і кадастр. – 2007. – № 2. – С. 25-36.
8. Іщук С. І. Територіально-виробничі комплекси і економічне р-нування (методологія, теорія). / Іщук С. І. – К. : Українсько-фінський інститут менеджменту і бізнесу, 1996. – 244 с.
9. Кахнич П. Ф. Оптимізація структури територій ПЗ великих міст (на прикладі м. Рівне) : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.24.04 / Петро Федорович Кахнич. – К., 2006. – 16 с.
10. Ключниченко Є. Є. Управління містом: навч. посібник. / Ключниченко Є.Є. – К. :

КНУБА, 2003. – 259 с.

11. Лаппо Г.М. География городов. Учебное пособие / Г.М. Лаппо. – М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1997. – 480 с.

12. Нудельман В. Вдосконалення адміністративно-територіального устрою України / В. Нудельман // Регіональна економіка. – 2001. – № 3. – С. 126 – 130.

13. Палеха Ю. М. Суспільно-географічні закономірності зонування території населених пунктів України для грошової оцінки їх земель / Палеха Ю. М. // Український географічний журнал. 3/4 2002. 3/4 №3. 3/4 С. 453/449.

14. Перцик Е.Н. Геоурбаністика / Е.Н. Перцик. – М. : Академия, 2009. – 432 с.

15.

Посацький Б. С. Основи урбаністики. Територіальне і просторове планування : навч. посіб. / Посацький Б. С. – Л. : Вид-во Нац. ун-ту Львів. політехніка, 2010. – 342 с.

16. Топчів О.Г. Суспільно-географічні дослідження: методологія, методи, методики : навч. посіб. / Топчів О.Г. – Одеса : Астропринт, 2005. – 632 с.

17. Форрестер Дж. Динаміка розвитку міста: монографія / Форрестер Дж. – М. : Прогресс, 1974. – 287 с.

18. Zakutynska I. Social-Geographic Bases of Agricultural Profile Formation in Suburban Zones of Big Cities within Ukrainian Agro-Industrial Regions (Through the Example of the City of Ivan0-Frankivsk) / I. Zakutynska, R. Slyvka, M. Zayachyk // International Journal of Agriculture and Griup Sciences. – 2014. – Vol. 7. – P. 1434-1438

[Ільїна О.В.](#) , [Пасічник М.П.](#) ГЕОХІМІЯ ДОННИХ ВІДКЛАДІВ ОЗЕРА МАЛЕ ЗГОРАНСЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ)

[251-260](#) *Мет*

а роботи полягає у дослідженні донних відкладів озера Мале Згоранське за допомогою геохімічного аналізу золи (

Fe

2

O

3

,

CaO

,

P

2

O

5

,

S

заг.

,

N

заг.

,

K

2

O

та ін.).

Методика

дослідження ґрунтується на принципах ландшафтно-геохімічного підходу. При дослідженні використано галузевий геохімічний метод. Для вирішення поставлених завдань залучено результати власних досліджень авторів, фондові матеріали Київської геологорозвідувальної експедиції, літературні джерела та картографічний матеріал.

Результати

дослідження засвідчують, що донним відкладам оз. Мале Згоранське властиві характерні для Волинського Полісся фонові концентрації геохімічних показників, які не перевищують кларкових. Спостерігається чітка залежність між глибиною і вмістом біогенних елементів. Це пояснюється лімногенезисним розвитком озера, яке зараз перебуває на евтрофній стадії, де основне продуктивне значення мають біогенні елементи.

Наукова новизна

полягає в тому, що авторами вперше здійснено комплексне геохімічне дослідження донних відкладів оз. Мале Згоранське, з'ясовані особливості поширення головних компонентів, розраховано коефіцієнт заповнення озерної улоговини відкладами.

Практична значимість.

Виконане дослідження дозволить розширити базу аналітичних даних щодо розподілу та концентрації елементів у донних відкладах різнотипних озер Волинського Полісся. Отримані результати можуть бути використані для прогнозування змін у водоймі за різних ступенів антропогенного навантаження та гідрохімічних досліджень озера.

Ключові слова:

оз. Мале Згоранське, донні відклади, діатомовий сапропель, органо-глинистий сапропель, геохімічний аналіз.

Список використаних джерел:

1. Жуховицкая А. Л. Геохимия озер Белоруссии / А. Л. Жуховицкая, В. А. Генералова. – Минск: Наука и техника, 1991. – 204 с.
2. Ільїн Л. В. Ландшафтно-геохімічні дослідження лімносистем / Л. В. Ільїн // Вісник

Львівського університету. Серія географічна. – 2006. – Вип. 33. – С. 130–136

3. Ільїн Л. В. Лімнокомплекси Українського Полісся. У 2-х т. Т. 1: Природничо-географічні основи дослідження та регіональні закономірності / Л. В. Ільїн. – Луцьк: РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. – 316 с.
4. Ільїн Л. В. Лімнокомплекси Українського Полісся. У 2-х т. Т. 2: Регіональні особливості та оптимізація / Л. В. Ільїн. – Луцьк: РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. – 400 с.
5. Субетто Д. А. Донные отложения озер: палеолимнологические реконструкции / Д. А. Субетто. – СПб.: Издательство РГПУ им. А. И. Герцена, 2009. – 349 с.
6. Штин С. М. Озерные сапропели и их комплексное освоение / С. М. Штин. – М: Издательство Московского государственного горного университета, 2005. – 373 с.

[РЕЦЕНЗІЯ 260-263](#)

ГЕОГРАФІЯ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА: НАУКОВИЙ НАПРЯМОК І НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Географія світового господарства є «класичною» географічною дисципліною і стабільним напрямком наукових досліджень. Нині цей напрямок зазнає досить помітного розвитку: розвиваються теоретико-методологічні положення (Яценко Б.П.), розширюється коло досліджуваних проблем (Смирнов І.Г.), оскільки об'єктивно змінились підходи до дослідження процесів розвитку світового господарства. Географія світового господарства базується на економіко-географічних дослідженнях зарубіжних країн, які ніколи не припинялись в Радянському Союзі. Найбільш відомими науковими школами були Московська та Ленінградська, сформовані на базі університетів. Не заглиблюючись у далеку історію розвитку даного напрямку, слід згадати найвідоміші підручники соціалістичного часу, такі як «Экономическая география капиталистических и развивающихся стран» под ред. В.В.Вольского, изд. МГУ, 1986, а в Україні – тритомне видання «Економічна географія зарубіжних країн», яке охоплювало дослідження господарства соціалістичних, капіталістичних та країн, що розвиваються (автори В.М. Юрківський, Д.М. Стеченко, Б.П.Яценко та інші, Київський державний університет імені Т.Г.Шевченка), яке також вийшло друком у 1980-ті роки. Ці дослідження містили загальну і покомпонентну (населення, промисловість, сільське господарство, транспорт) характеристику зарубіжного світу та більш детальний огляд найбільш розвинених країн за регіонами відповідного економіко-географічного поділу світу. Аналогічний підхід використав В.М.Юрківський у своєму підручнику 2000 р. «Регіональна економічна і соціальна географія. Зарубіжні країни», поклавши в основу найпоширеніший географічний підхід до районування світу. І зараз у традиційному напрямку регіональної

соціально-економічної географії зарубіжного світу провадяться дослідження, наприклад, у Львівському університеті (роботи М.Книш по Латинській Америці).

На основі економічної і соціальної географії зарубіжних країн в наш час розвинулось географічне країнознавство (Яценко Б.П., Кіптенко В.К., Брайчевський Ю.С.), не в останню чергу економіко-географічні дослідження світового господарства використовуються в дослідженнях світової економіки (С.А.Филипенко – Київська школа; А.П.Голіков – Харківська школа). Так, у навчальному посібнику «Мировое хозяйство и международные экономические отношения» за ред. проф. А.П.Голікова, 2003 р., автори значною мірою використали суспільно-географічні підходи при визначенні галузевої та територіальної структури світової економіки, соціально-економічної типології країн світу.

У 2011 р. вийшов друком навчальний посібник «Географія світового господарства (з основами економіки)» за ред. професорів Олійника Я.Б., Смирнова І.Г., підготовлений авторським колективом географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (друге видання – 2014 р.), де був застосований сучасний підхід до дослідження світогосподарської проблематики, який ґрунтується не тільки на міжнародному географічному поділі праці, процесах міжнародної спеціалізації та кооперування, монополізації та транснаціоналізації господарства, які є класичними для географії світового господарства, а й на процесах глобалізації, відкритої економіки та «економіки знань», ринкових теоріях господарювання. Відповідно, класична схема покомпонентного аналізу складових світового господарства (природні ресурси, населення і трудові ресурси, промисловість, сільське господарство і т.д.) була представлена в світлі ринкових теорій і процесів (порівняльних та конкурентних переваг, кластерів тощо), а перелік аналітичних складових був розширений за рахунок дослідження ринку послуг, інформації, туризму, логістики, тобто тих складових, які розвиваються найбільш динамічно.

Практично в такому ж напрямку провели свої дослідження автори навчального посібника «Географія світового господарства» С.П.Кузик, О.І.Мамчур, І.В.Ванда (Львів, 2014). Автори, спираючись на світосистемну концепцію, класичні та новітні підходи в дослідженні світового господарства, визначають глобалізаційні тенденції в його функціонуванні та регіоналізації. Компонентний аналіз в даному випадку спирається на класифікацію видів економічної діяльності в залежності від характеру виробничого процесу: галузі первинної, вторинної, третинної сфер (четвертинні та п'ятинні – для розвинутих країн) та геопросторові підсистеми: географічний, економічний, інформаційний простір. Дане видання містить також значний обсяг дидактичного матеріалу для виконання практичних та семінарських завдань, самостійної роботи студентів. З огляду на сучасні вимоги до організації навчального процесу, які ґрунтуються на Законі України «Про вищу освіту», 2014 р., імплементації стандартів вищої освіти країн ЄС, і передбачають зменшення лекційного навантаження при одночасному збільшенні самостійної роботи студентів з опанування знань, здобуття умінь та навичок задля забезпечення компетенцій, відповідних освітньо-кваліфікаційному рівню, який набувається студентом в процесі навчання, слід відмітити, що запропонована авторами структура навчального посібника найбільш відповідає таким вимогам. Дві третини обсягу навчального посібника займають розробки завдань для самостійної та

індивідуальної навчально-дослідницької роботи. Наявний глосарій та список інформаційних джерел також спрямовані на те, щоб студент оволодівав фаховою термінологією, знаннями та практичними навичками аналітичних досліджень з географії світового господарства.

Вбачається, що навчальна література наступного часу має бути такою, яка б поєднувала квінтесенцію теоретико-методологічного та аналітичного матеріалу з матеріалом для самостійної роботи студентів. В умовах інформаційного суспільства, розширеного доступу до статистичної та географічної інформації, частка самостійної роботи студентів не тільки має зростати, а й якісно змінюватись в частині зростання творчих завдань, які мають потребувати не тільки аналітичних, а й прогностичних підходів, застосування різноманітних, в тому числі спеціальних методів дослідження. Таким чином ми наближаємося до такої освітньої моделі, де формування фахових компетенцій, необхідних для вирішення теоретико-прикладних завдань дослідження світогосподарських процесів, виробничих та товарних ринків, регіональних особливостей перебігу господарського розвитку та інших питань, які постають при міжнародній діяльності підприємства чи відомства, територіальної громади, є кінцевим продуктом вищої освіти, спрямованим не тільки на підвищення конкурентоспроможності конкретного фахівця, а й на забезпечення якості людського капіталу країни.

Рецензент:

доктор географічних наук, професор

О.О.Любіцева

[ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 263-272](#)

кафедри

рафії та природознавства,

Інститут природничих наук

,
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника», м.
Івано-Франківськ, Україна.

1. *Белова Наталія Володимирівна* – асистент

геог

2. *Борисюк Оксана Анатоліївна* –

кандидат географічних наук, доцент кафедри країнознавства і туризму, Інституту міжнародних відносин, Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна.

3.

Вавулова Олена Володимирівна

– студентка кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

4.
Воловик Володимир Миколайович
—
доктор географічних наук, доцент,
,
доцент кафедри географії, природничо-географічний факультет, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця, Україна.
5.
Габчак Наталія Францівна
— кандидат географічних наук, доцент, декан факультету туризму та міжнародних комунікацій, завідувач кафедри туризму, Ужгородський національний університет, м. Ужгород, Україна.
6.
Закутинська Ірина Іванівна
— викладач кафедри географії і природознавства,
Інститут природничих наук,
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ, Україна.
7.
Ільїна Ольга Вікторівна
— кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму та готельного господарства,
географічний факультет,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна.
8. *Інкін Олександр Вікторович*
— кандидат технічних наук, докторант, доцент кафедри гідрогеології та інженерної геології, геологорозвідувальний факультет, ДВНЗ «Національний гірничий університет» м. Дніпропетровськ, Україна.
- 9
.Калько Андрій Дмитрович
— доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри географії і туризму, природничо-географічний факультет, Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука, м. Рівне, Україна.
10.
Калуцький Іван Федорович
— доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри екології і рекреації, завідувач кафедри туризмознавства і краєзнавства, Інститут туризму, ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ, Україна.

11.

Ковальська Леся Володимирівна

– кандидат географічних наук, доцент кафедри екології і рекреації, Інститут туризму, ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ, Україна.

12.

Колодницька Руслана Василівна

– кандидат географічних наук, доцент кафедри екології, охорони навколишнього середовища та збалансованого природокористування, факультет економіки і природокористування, ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут», м. Бережани, Україна.

13.

Колотуха Олександр Васильович

–
кандидат географічних наук, доцент,
доцент
кафедри географії та геоекології
,
п
риродничо-географічний факультет
,
Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, м. Кіровоград, Україна
.

14.

Книш Мирослава Михайлівна

– кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедра економічної і соціальної географії, географічний факультет, Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів, Україна.

15.

Коваленко Юлія Василівна –

аспірантка
кафедри фізичної географії та геоекології, географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка м. Київ, Україна.

16.

Котик Любов Іванівна

– асистент кафедри економічної і соціальної географії, географічний факультет, Львівський національний університет імені Івана Франка, Львів, Україна.

17.

Мавгожата Бучек-Ковалік

—
доктор наук (географія), викладач, Жешувський університет, Польща

18. Миронець Ніна Ростиславівна

—
кандидат історичних наук,
доцент, декан факультету європейської освіти,
доцент кафедри історії
, Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука,
м. Рівне, Україна.

19.

Михайленко Тетяна Ігорівна

— кандидат географічних наук, асистент кафедри країнознавства та туризму,
географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м.
Київ, Україна.

20.

Марченко Андрій Валерійович

— аспірант кафедри географії України,
географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м.
Київ, Україна.

21.

Молочко Микола Анатолійович

— асистент економічної та соціальної географії, географічний факультет, Київський
національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

22.

Москаленко Анастасія Олегівна

— студентка кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет, Київський
національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

23.

Наконечна Ганна Володимирівна

— кандидат географічних наук, інженер лабораторії «Комплексного атласного
картографування», географічний факультет, Львівський національний університет імені
Івана Франка, м. Львів, Україна.

24.

Неголюк К

атерина

С

ер

гіївна

–

студентка кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

25.

Олійник Василь Степанович

– доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри географії та природознавства, Інститут природничих наук, ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника», м. Івано-Франківськ, Україна.

26.

Романчук Сергій Павлови –

кандидат географічних наук, доцент

,

доцент

кафедри фізичної географії та геоєкології, географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка м. Київ, Україна.

27.

Тереза Мітура

– доктор наук (географія), викладач, Жешувський університет, м. Жешув, Польща.

28.

Терещук Оксана Степанівна

– кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму та готельного господарства, географічний факультет, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна.

29.

Тарихазер Стара Абульфаз гызы

–

кандидат географических наук, доцент, ведущий научный сотрудник

,

Институт географии им

ени

академіка Г.А. Аличева, Национальная Академия Наук Азербайджана, г. Баку

,

Азербайджан.

30.

Тертична Юлія Василівна

– аспірантка кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

31.

Пасічник Михайло Петрович

–

студент кафедри туризму та готельного господарства,
географічний факультет,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна.

32.

Смирнов Ігор Георгійович

– доктор географічних наук, професор,
професор кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна.

33.

Стафійчук Валентин Іванович

–

кандидат географічних наук, доцент кафедри країнознавства та туризму, географічний
факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

34.

Удовиченко Вікторія Віталіївна

–

кандидат географічних наук, доцент, докторант кафедри географії України,
географічний факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м.
Київ, Україна.

35.

Хрипливець

Юлія Володимирівна

– аспірантка кафедри гідрогеології та інженерної геології, геологорозвідувальний
факультет,
ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна.

36.

Циганок М

арина

Л

еонідівна

–

студентка кафедри країнознавства та туризму, географічний факультет, Київський
національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

37.

Шпарага Тетяна Іліодорівна

–

кандидат географічних наук, доцент кафедри країнознавства та туризму, географічний

факультет, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна.

КОЛОНКА РЕЦЕНЗЕНТА

272

Науковий збірник «Географія та туризм», № 33 містить 26 статей 42 авторів, які представляють провідні вищі навчальні заклади (університети та інститути) України, Польщі та Азербайджану.

В рубриці «*Географія рекреації та туризму: теоретичні та прикладні питання*» представлено **14 статей 25 авторів з України (університети Києва, Одеси, Дніпропетровська, Ужгорода, Луцька та Івано-Франківська) та Польщі (Жешув). Серед статей, які містить рубрика,**

варто виділити матеріали, присвячені оцінці туристсько-рекреаційної привабливості замкових комплексів Волинської та Рівненської областей

(

Шпарага Т.І., Лазарук І.А.),

територіальній організації гірськолижних курортів Карпатського регіону

(

Михайленко Т.І., Молочко М.А., Вавулова О.В.)

,

дослідженню регіонального туристичного ринку (

Борисюк О.А.

). В той же час, стосовно останньої публікації (Борисюк О.А.) варто звернути увагу автора на те, що маркетинг – це діяльність, спрямована на створення попиту та досягнення цілей підприємства через максимальне задоволення потреб споживачів, маркетинг в той же час виступає інструментом, технологією і автору було б доцільно вказати на особливості суспільно-географічного маркетингу по відношенню до обґрунтування наявності регіонального туристичного ринку.

В рубриці

«Актуальні проблеми суспільної географії та країнознавства»

представлено 5 статей 8 авторів провідних наукових центрів України (Київ, Львів, Вінниця). На увагу, на думку рецензента, перш за все, заслуговують матеріали

Циганок М.Л. та Смирнова І.Г.,

присвячені

географічним особливостям транспортно-логістичних кластерів в Україні.

Рубрика

«

Природнича географія: теорія та практика

»

містить

7 статей 9 авторів, які представляють вищі наукові заклади України (Київ, Луцьк,

Івано-Франківськ, Бережани) та Азербайджану (Баку). Рецензент бере на себе сміливість виділити статті, які висвітлюють актуальні питання природокористування та впливу деяких природних чинників на територіальну структуру компонентів ландшафтів Українського Полісся

Ознайомлення зі статтями, вміщеними до збірника, дає підстави зробити основні висновки, деякі зауваження та висвітлити дискусійні моменти:

щодо картографічного забезпечення (карти, картосхеми, картоїди) рубрик та збірника в цілому варто зазначити наступне:

картографічне забезпечення рубрики

«

Географія рекреації та туризму: теоретичні та прикладні питання

» -

21 %

(3 картографічні твори);

картографічне забезпечення рубрики

«Актуальні проблеми суспільної географії та країнознавства» -

25 %

(1 картографічний твір);

картографічне забезпечення рубрики

«

Природнича географія: теорія та практика

» -

14%

(1 картографічний твір);

картографічне підсилення текстової частини статей, вміщених в збірник в цілому – 20%

(5 картографічних творів в 25 матеріалах, що надійшли);

слід зазначити, що в більшості випадків УДК, яка є елементом статті, не відповідає змісту направлених матеріалів (статті Колотухи О.В., Тертичної Ю.В., Шпараги Т.І., Лазарук І.А., Стафійчука В.І., Москаленко А.О., Данильченко П.М. та ін.);

ряду публікацій

бракує не тільки ілюстративно-картографічного матеріалу, а й посилання на останні науково-практичні розробки, лаконічності, науковості та відповідного редагування.

Бейдик О.О., доктор географічних наук, професор,

професор кафедри країнознавства та туризму

Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

Випуск 33

Автор: Administrator

19.10.2017 15:43 - Обновлено 25.10.2017 15:56
